

Ruimtelijke onderbouwing

Vergroting bouwvlak
Braakweg 2 te Groenlo

Datum: 26 november 2013

Aanvrager

Maatschap Reijerink – Klein Avink
Braakweg 2
7142 HW Groenlo

Projectadviseur

Agra-Matic B.V.
De heer D. Heideman
Postbus 396
6710 BJ Ede

Inhoudsopgave

Inhoudsopgave	2
1 Inleiding	3
2 Beleidskader	5
2.1. <i>Rijksbeleid</i>	5
2.2. <i>Provinciaal beleid</i>	6
2.2.1. <i>Streekplan</i>	6
2.2.2. <i>Ruimtelijke Verordening Gelderland</i>	7
2.2.3. <i>Reconstructieplan</i>	8
2.3. <i>Gemeentelijk beleid</i>	9
3 Beschrijving voornemen	11
3.1. <i>Huidige situatie</i>	11
3.2. <i>Noodzaak uitbreiding bedrijf</i>	12
3.3. <i>Gewenste situatie</i>	13
3.4. <i>Landschappelijke inpassing</i>	15
4 Onderzoeken	18
4.1. <i>Kenmerken van het gebied</i>	18
4.1.1. <i>Stedenbouwkundige waarde</i>	18
4.1.2. <i>Aardkunde</i>	19
4.1.3. <i>Archeologie</i>	20
4.2. <i>Verkeer en parkeren</i>	22
4.3. <i>Geluidhinder</i>	22
4.4. <i>Luchtkwaliteit</i>	23
4.5. <i>Bodem</i>	23
4.6. <i>Water</i>	24
4.6.1. <i>Beschrijving watersysteem</i>	26
4.6.2. <i>Wateroverlast</i>	26
4.6.3. <i>Oppervlaktewaterkwaliteit</i>	27
4.7. <i>Ecologie</i>	27
4.7.1. <i>Gebiedsbescherming</i>	27
4.7.2. <i>Soortbescherming</i>	32
4.8. <i>Externe veiligheid</i>	35
5 Uitvoerbaarheid	38
5.1. <i>Economische uitvoerbaarheid</i>	38
5.2. <i>Maatschappelijke uitvoerbaarheid</i>	38
6 Conclusie	39
Bijlage 1: Tekening huidige situatie	40
Bijlage 2: Tekening gewenste situatie	41

1 Inleiding

Maatschap E.H.M. Reijerink en R.A.M. Reijerink-Klein Avink heeft een agrarisch bedrijf aan de Braakweg 2 te Groenlo, een stadje in de Gelderse Achterhoek. Groenlo is gelegen op circa 4 km van de Duitse grens, ter hoogte van Vreden. Tot 1 januari 2005 was het een zelfstandige gemeente en tot 19 mei 2006 was Groenlo de officiële naam van de nieuwe gemeente Oost Gelre. Op 1 januari 2012 had Groenlo circa 10.000 inwoners.

Volgens de vergunning Wet Milieubeheer van 1 september 2005 mogen op het bedrijf 130 melk- en kalfkoeien en 89 stuks jongvee worden gehuisvest. Maatschap Reijerink - Klein Avink wil het bestaande bedrijf uitbreiden. Het plan is om de bestaande ligboxenstal uit te breiden in noordwestelijke richting. Tevens worden de nodige voer- en mestopslagen gerealiseerd. Door de groei van de bedrijfsomvang worden grotere en moderne machines gebruikt. Een uitbreiding van de bestaande werktuigenberging voor het opbergen van de machines is dan ook noodzakelijk. Om de gewenste ontwikkelingen mogelijk te maken, dient het bouwvlak vergroot te worden naar 2,0 hectare. Bovendien kunnen in dat geval de sleufsilos voor de voeropslag ook binnen het bouwvlak gerealiseerd worden.

De grondslag van de voorgenomen activiteiten is met name gelegen in schaalvergroting. Uitbreiding is noodzakelijk om een bedrijfseconomisch gezond bedrijf op te bouwen. In 2015 zal de melkquotering verdwijnen en moet de omvang toegenomen zijn om de liquiditeitspositie op peil te houden. Na de uitbreiding sluit de bedrijfsgrootte goed aan bij de verwachte groei van de bedrijven in de nabije toekomst. Op lange termijn kan daardoor de concurrentiepositie gehandhaafd en verbeterd worden. Voor de bovengenoemde ontwikkelingen wordt een nieuwe omgevingsvergunning aangevraagd. Bovendien is de bestaande huisvesting voor het jongvee verouderd. De ondernemer wil in de toekomst investeren in nieuwe huisvesting voor deze dieren, die voldoet aan de huidige welzijnseisen. Vanuit bedrijfseconomisch oogpunt is het gewenst dat ook deze investeringen weer terugverdiend kunnen worden.

De gemeente Oost Gelre heeft op 18 december 2012 het “Bestemmingsplan Buitengebied Oost Gelre 2011” vastgesteld. Conform dit bestemmingsplan heeft het bouwvlak op de Braakweg 2 de bestemming ‘Agrarisch met waarden – Landschapswaarden’. Tevens is sprake van de dubbelbestemming ‘Waarde – Archeologische verwachtingswaarde 2’. De oppervlakte van het huidige bouwvlak is circa 1,0 ha. De nieuwe bebouwing kan echter niet binnen de grens van het huidige bouwvlak worden gerealiseerd. Daartoe dient het bouwvlak, zoals hiervoor is aangegeven, vergroot te worden naar 2,0 ha. Vergroting van het agrarische bouwperceel is niet zomaar mogelijk. Omdat dit niet past in het vigerende “Bestemmingsplan Buitengebied Oost Gelre 2011”, dient er een procedure om herziening bestemmingsplan te worden gevolgd. Daarbij dienen alle relevante milieu- en ruimtelijke aspecten te worden beoordeeld. Deze zijn verwoord in deze ruimtelijke onderbouwing.

De ruimtelijke onderbouwing omvat naast dit hoofdstuk, 6 andere hoofdstukken. In hoofdstuk 2 wordt ingegaan op het relevante beleid. Hoofdstuk 3 geeft een beschrijving van de huidige en de gewenste situatie en de ruimtelijke inpassing van het voornemen. Vervolgens beschrijft hoofdstuk 4 de toetsing van de milieu- en overige onderzoeksaspecten. Hoofdstuk 5 heeft betrekking op de uitvoerbaarheid van de plannen en hoofdstuk 6 bevat de conclusie.

2 Beleidskader

2.1. Rijksbeleid

Uitgangspunt voor deze procedure is de Wet ruimtelijke ordening. Landelijk beleid in dit kader betreffen de Nationale Landschappen en de Ecologische Hoofdstructuur. De specifieke uitwerking van deze wetgeving is terug te vinden in het provinciale en regionale beleid.

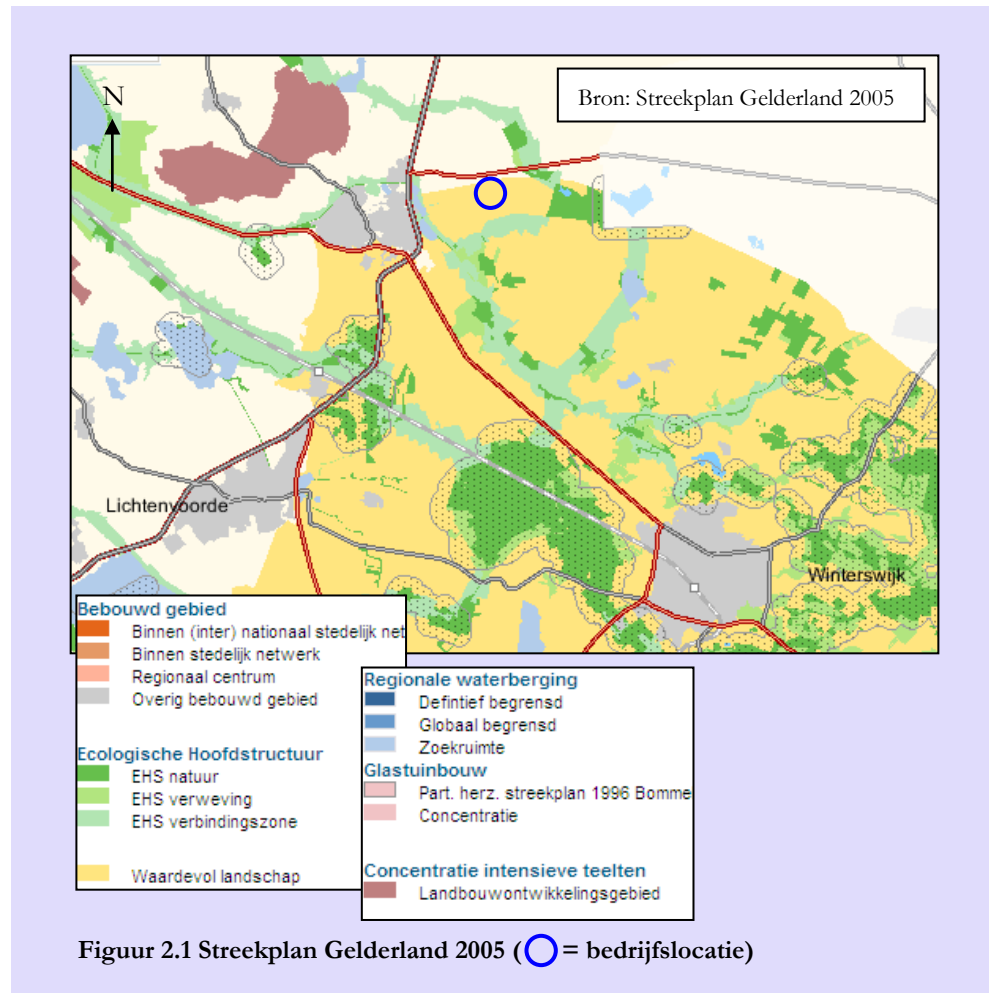
In de Nota Ruimte, die op 17 mei 2005 door de Tweede Kamer is goedgekeurd, heeft het Ministerie van VROM de uitgangspunten voor de ruimtelijke ontwikkeling van Nederland tot 2020 vastgelegd. De nota heeft vier algemene doelen: versterken van de economie, krachtige steden en een vitaal platteland, waarborging van waardevolle groengebieden en veiligheid. Op het gebied van verstedelijking zet de Nota Ruimte in op een voortzetting van het bundelingsprincipe. Bundeling draagt bij aan economische schaalvoordelen, benutting van (overheids)investeringen in voorzieningen (zoals die in infrastructuur), versterkt het draagvlak voor diverse stedelijke voorzieningen en beperkt de druk op het landelijke gebied. Bundeling van verstedelijking en economische activiteit betekent dat nieuwe bebouwing voor deze functies grotendeels geconcentreerd wordt gelokaliseerd. Dat wil zeggen zo veel mogelijk in het bestaand bebouwd gebied, aansluitend op de bestaande bebouwing. De Nota Ruimte streeft daarmee naar een optimale benutting van het bebouwd gebied. Intensief ruimtegebruik middels hoogbouw en ondergronds bouwen speelt daarbij een rol. Revitalisering, herstructurering en transformatie is cruciaal om deze ruimtelijke doelen van de Nota Ruimte te kunnen bereiken. Dat geldt eveneens voor een zorgvuldig beheer van het bestaand stedelijk gebied. Met het opstellen van een bestemmingsplan voor het onderhavige perceel aan de Braakweg 2 zorgt de gemeente voor een actueel juridisch kader voor het behoud van het plangebied en de ruimtelijke kwaliteit hierbinnen. De Nota Ruimte gaat in haar sturingsfilosofie uit van een vergaande mate van beleidsdecentralisatie. Dat wil zeggen dat het provinciaal beleidskader de komende jaren steeds meer richtinggevend zal zijn.

Het katern 'Ruimte voor ontwikkeling' geeft informatie over de kansen die de Nota ruimte biedt en vat het beleid uit de Nota ruimte samen. In het katern wordt aangegeven dat de overheid ernaar streeft om de ondernemers van agrarische bedrijven te bundelen in de duurzaam ingerichte en landschappelijk goed ingepaste landbouwgebieden.

2.2. Provinciaal beleid

2.2.1. Streekplan

Hoe de provincie Gelderland de ruimte wil verdelen en gebruiken staat in de algemene structuurvisie ruimtelijke ordening, voorheen het “Streekplan Gelderland 2005”. Voor het gebied rondom de bedrijfslocatie aan de Braakweg 2 is de ruimtelijke structuur opgenomen zoals afgebeeld in onderstaande figuur 2.1.

De Gelderse land- en tuinbouw is een sector waarin ingrijpende veranderingen plaatsvinden. De grondgebonden landbouw speelt een belangrijke rol als beheerder van het landelijk gebied. De sector staat onder grote druk en de algemene tendens is dat er veel bedrijven stoppen en een relatief gering aantal overblijft. Zij krijgen ruimte om hun agrarische activiteiten uit te breiden. Bij de groei wordt op grond van wet- en regelgeving in het kader van milieu en dierenwelzijn winst geboekt. De melkveehouderij vraagt om grotere en extensievere bedrijven door de wijziging van het Europese markt- en prijsbeleid en verdere aanscherping van het mestbeleid als gevolg van de Europese Nitraatrichtlijn. Verwacht wordt dat blijvende zuivere melkveebedrijven zich ontwikkelen tot een fors grotere omvang dan nu het geval is. Deze bedrijven hebben behoefte aan grote huiskavels, die overigens wel in kleinschalige landschappen kunnen worden ontwikkeld. Tevens hebben zij behoefte aan bouwkavels van voldoende omvang.

De bedrijfslocatie is gelegen in een 'Waardevol landschap' rondom Winterswijk (zie figuur 2.1). Dit zijn gebieden met (inter)nationaal en provinciaal zeldzame of unieke landschapskwaliteiten van visuele, aardkundige en/of cultuurhistorische aard, en in relatie daarmee bijzondere natuurlijke en recreatieve kwaliteiten. De samenhang tussen de verschillende landschapsaspecten is groot. Het ruimtelijk beleid voor waardevolle landschappen is: behouden en versterken van de landschappelijke kernkwaliteiten. Voor de waardevolle landschappen als geheel geldt, binnen de algemene voorwaarde dat de kernkwaliteiten worden versterkt, een 'ja mits'- benadering voor het toevoegen van nieuwe bouwlocaties en andere ruimtelijke ingrepen. Voor het waardevolle landschap rondom Winterswijk moet rekening worden gehouden met de volgende kernkwaliteiten:

- Kleinschalig, organisch gegroeid halfopen landschap met afwisseling van bosjes, houtwallen, landbouwgrond, lanen, beken, boerderijen; oostelijke helft kleinschaliger dan westelijke helft.
- Rijk aan microreliëf (steilranden, essen en eenmansessen), een duidelijke terrasrand (westzijde).
- Meanderende beken in smalle dalen als doorgaande structuren, met natuurlijke begroeiing (elzen en essen) in halfopen landschap; overstromingsvlaktes in laagtes.
- Fraaie, open essen (opvallend groot op de plateaurand van Aalten tot Groenlo) en bijzondere broekgebieden.
- Historisch nederzettingpatroon vervlochten in het landschap: oude boerderijplaatsen (zoals scholtenhoeven), vele gehuchten en grotere nederzettingen.

2.2.2. Ruimtelijke Verordening Gelderland

Provinciale Staten hebben de Ruimtelijke Verordening Gelderland vastgesteld in december 2010 en deze geldt sinds maart 2011. Met een ruimtelijke verordening stelt de provincie regels aan bestemmingsplannen van gemeenten. De provincie richt zich hierbij op onderwerpen die van provinciaal belang zijn, zoals verstedelijking, natuur, nationale landschappen, water en glastuinbouw. Gemeenten krijgen op sommige terreinen meer beleidsvrijheid, terwijl ze op andere gebieden te maken krijgen met strikte provinciale richtlijnen. De vigerende Gelderse ruimtelijke structuurvisie hanteert als uitgangspunt dat nieuwe verstedelijking bij voorkeur plaatsvindt binnen het bestaand bebouwd gebied. In afwijking hiervan kan in een bestemmingsplan nieuwe bebouwing ten behoeve van wonen en werken tevens mogelijk worden gemaakt indien de nieuwe bebouwing functioneel gebonden is aan het buitengebied.

Op 27 juni 2012 heeft Provinciale Staten van Gelderland de eerste herziening van voornoemde verordening vastgesteld. Op 19 december 2012 de tweede herziening. Beide herzieningen zijn verwerkt in de geconsolideerde versie. Onderstaand wordt de relatie tot het plangebied toegelicht.

Verstedelijking

Ingevolge de provinciale verordening valt het plan onder hoofdstuk 2 Verstedelijking, artikel 2, paragraaf 2.3, onder b. Hierin is aangegeven dat nieuwe bebouwing ten behoeve van wonen en werken mogelijk wordt gemaakt indien de nieuwe bebouwing functioneel gebonden is aan het buitengebied. In onderhavig geval wordt een bestaand agrarisch bedrijf uitgebreid met een rundveestal. Deze nieuwe bebouwing is gebonden aan het buitengebied zodat deze past binnen de regels van de verordening.

Recreatie

De provinciale verordening geeft tevens aan dat het perceel is gelegen in Hoofdstuk 5 en 6 waarin recreatiewoningen en recreatieparken worden beschreven. In onderhavig geval is geen sprake van recreatiewoningen of recreatieparken zodat ook deze regels niet op onderhavig plan van toepassing zijn.

Glastuinbouw

Glastuinbouw is weergegeven in de hoofdstukken 7 tot en met 11 van de provinciale verordening. Ook hieraan zijn regels verbonden welke echter niet op onderhavig plan van toepassing zijn. Er wordt geen glastuinbouw uitgeoefend of gerealiseerd.

Landschap

Het bedrijf is gelegen in Nationaal landschap en aangeduid als Waardevol landschap. Hierin is aangegeven dat binnen deze gebieden slechts bestemmingen worden toegestaan, voor zover deze de kernkwaliteiten van het gebied, zoals vastgelegd in de streekplanuitwerking 'Kernkwaliteiten waardevolle landschappen' behouden of versterken. Het plangebied wordt landschappelijk ingepast. Bij het opstellen van het landschapsplan is rekening gehouden met de aangegeven kernkwaliteiten. De landschappelijke inpassing zal hiermee de kernkwaliteiten in het waardevolle landschap versterken.

Conclusie

Het uitvoeren van de voorgenomen activiteiten leidt niet tot aantasting van de genoemde aspecten in de Ruimtelijke verordening Gelderland. Het plan voldoet hierbij aan de Ruimtelijke verordening Gelderland.

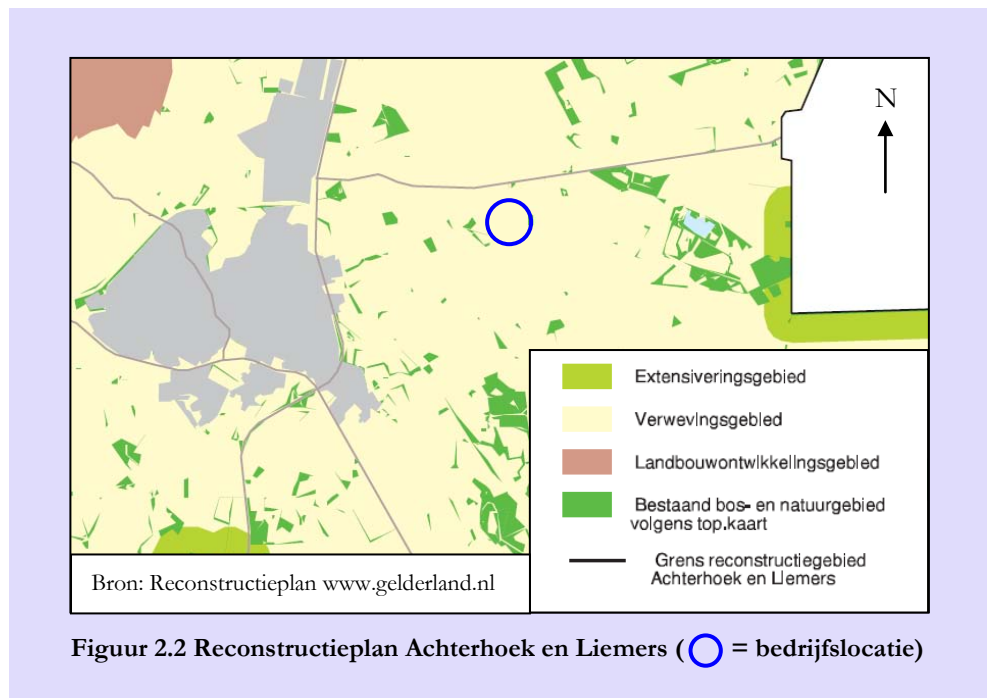
2.2.3. Reconstructieplan

Op 23 februari 2005 hebben Provinciale Staten van Gelderland het Reconstructieplan Achterhoek en Liemers vastgesteld. Daarna hebben de ministers van de voormalige ministeries van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit (LNV) en van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieu (VROM) het reconstructieplan op 5 april 2005 goedgekeurd. Op 30 mei is het reconstructieplan, na publicatie in de Staatscourant, van kracht geworden.

Het doel van dit Reconstructieplan is het verbeteren van de sociaal economische omstandigheden voor landbouw, recreatie en toerisme, en voor wonen, werken en leefbaarheid. De vermindering van de veterinaire kwetsbaarheid hoort daarbij. Daarnaast moet een goede omgevingskwaliteit gecreëerd worden op het gebied van water, milieu, natuur, landschap en cultuurhistorie.

Voor de Achterhoek en Liemers liggen er acht samenhangende hoofdpogaven, waaronder ontwikkelingsruimte voor de grondgebonden landbouw. De grondgebonden landbouw is een belangrijke drager van het (aantrekkelijke) agrarische cultuurlandschap. De economische positie van de grondgebonden landbouw staat onder druk. Opgave voor de reconstructie is ruimte te scheppen voor de ontwikkeling van de landbouw, door schaalvergroting mogelijk te maken (met behoud van landschappelijke waarden), en door verbreding, functiecombinaties en groenblauwe diensten te ontwikkelen.

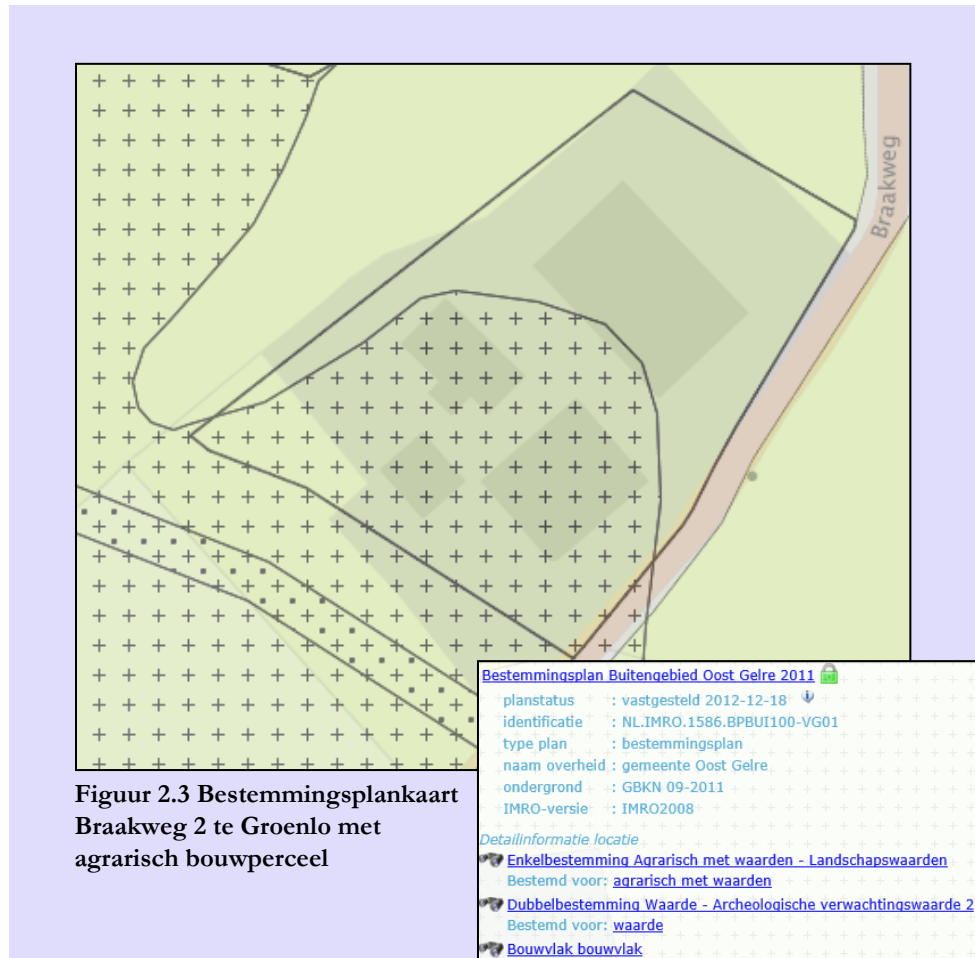
De locatie aan de Braakweg 2 is gelegen in een 'verwevingsgebied' (zie figuur 2.2). Aangezien het in dit geval geen intensieve veehouderij betreft, bestaan er geen bouwvlakbeperkingen, anders dan omschreven in het streekplan en bestemmingsplan.

2.3. Gemeentelijk beleid

Het bedrijf is gelegen in het vigerende “Bestemmingsplan Buitengebied Oost Gelre 2011”, welke op 18 december 2012 door de gemeenteraad van Oost Gelre is vastgesteld. De Braakweg 2 is gelegen in de bestemming ‘Agrarisch met waarden – Landschapswaarden’ en voorzien van een agrarisch bouwperceel (zie figuur 2.3 op de volgende pagina). Vergroting van het agrarisch bouwperceel past niet binnen de regels van dit bestemmingsplan.

In het bestemmingsplan is een wijzigingsbevoegdheid opgenomen om een agrarisch bouwperceel te vergroten. Hierbij mag het bouwvlak voor grondgebonden agrarische bedrijven na vergroting niet meer bedragen dan 50% van het bouwvlak, mits de oppervlakte van het bouwvlak na vergroting niet meer dan 2 ha bedraagt. Het huidige bouwvlak is 1 ha groot. Met de wijzigingsbevoegdheid kan het bouwvlak maximaal 1,5 ha groot worden. Gevraagd wordt een bouwvlak van 2 ha. Dit kan dan alleen middels een procedure om herziening bestemmingsplan worden gerealiseerd.

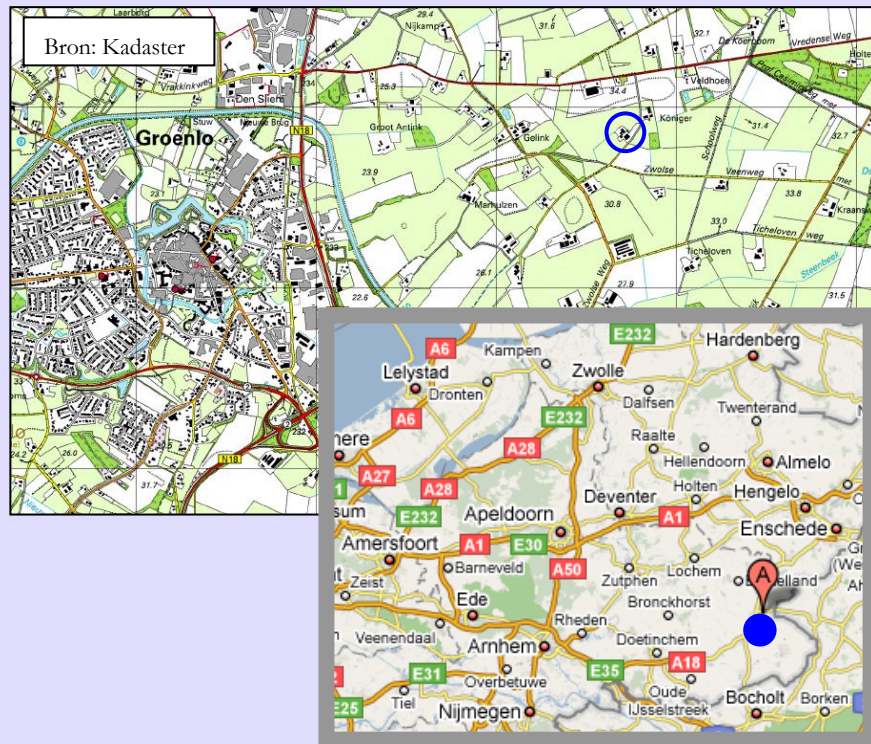

Figuur 2.3 Bestemmingsplankaart Braakweg 2 te Groenlo met agrarisch bouwperceel

3 Beschrijving voornemen

3.1. Huidige situatie

Maatschap E.H.M. Reijerink en R.A.M. Reijerink-Klein Avink heeft een melkveehouderij aan de Braakweg 2 te Groenlo. Het betreffende perceel staat kadastraal bekend als gemeente Eibergen, sectie A, nr. 4063. Volgens de vergunning Wet Milieubeheer van 1 september 2005 mogen op het bedrijf 130 melk- en kalfkoeien en 89 stuks jongvee worden gehuisvest. Op de topografische kaart van het Kadaster in onderstaande figuur 3.1 is de ligging van het bedrijf weergegeven.

Figuur 3.1 Ligging bedrijf te Groenlo (○ = bedrijfslocatie)

Op dit moment is er sprake van een bouwvlak met een grootte van circa 1,0 hectare (zie bijlage 1). Binnen het agrarisch bouwperceel zijn aan bedrijfsbebouwing aanwezig:

- een bedrijfswoning, inclusief kantoorruimte, garage, opslagruimte en berging,
- een werktuigenberging van 15,0 x 15,4 meter,
- twee jongveestallen van 12,1 x 27,1 en 14,0 x 31,5 meter,
- een ligboxenstal van 29,9 x 42,7 meter (in gebruik genomen in 2006), inclusief melkstal, tanklokaal, en dergelijke,
- bijbehorende mest- en voeropslagen.

3.2. Noodzaak uitbreiding bedrijf

Uitbreiding is met name noodzakelijk om een bedrijfseconomisch gezond bedrijf op te bouwen. In 2015 zal de melkquotering verdwijnen en moet de omvang toegenomen zijn om de liquiditeitspositie op peil te houden. De Nederlandse melkveehouderij ontwikkelt zich sinds de liberalisering van het landbouwbeleid in een onverminderd tempo door. Dankzij de toegenomen schaalgrootte van de melkveehouderij blijft de daling van het bedrijfsresultaat beperkt. Daar staat tegenover dat het aantal bedrijven sterk is gedaald en naar verwachting zal blijven dalen (zie onderstaande figuur 3.2).

	2000	2009	2010	2011	Mutatie (%)
Aantal bedrijven met melkkoeien	29.470	20.280	19.810	19.250	-2,8
Aantal melkveebedrijven	23.280	17.820	17.520	17.240	-1,6
Aantal melkkoeien (x 1.000)	1.504	1.489	1.479	1.470	-0,6
wv. op melkveebedrijven (%)	87	93	93	94	
Koeien/bedrijf op melkveebedrijven	56,5	77,6	78,7	80,0	+1,7

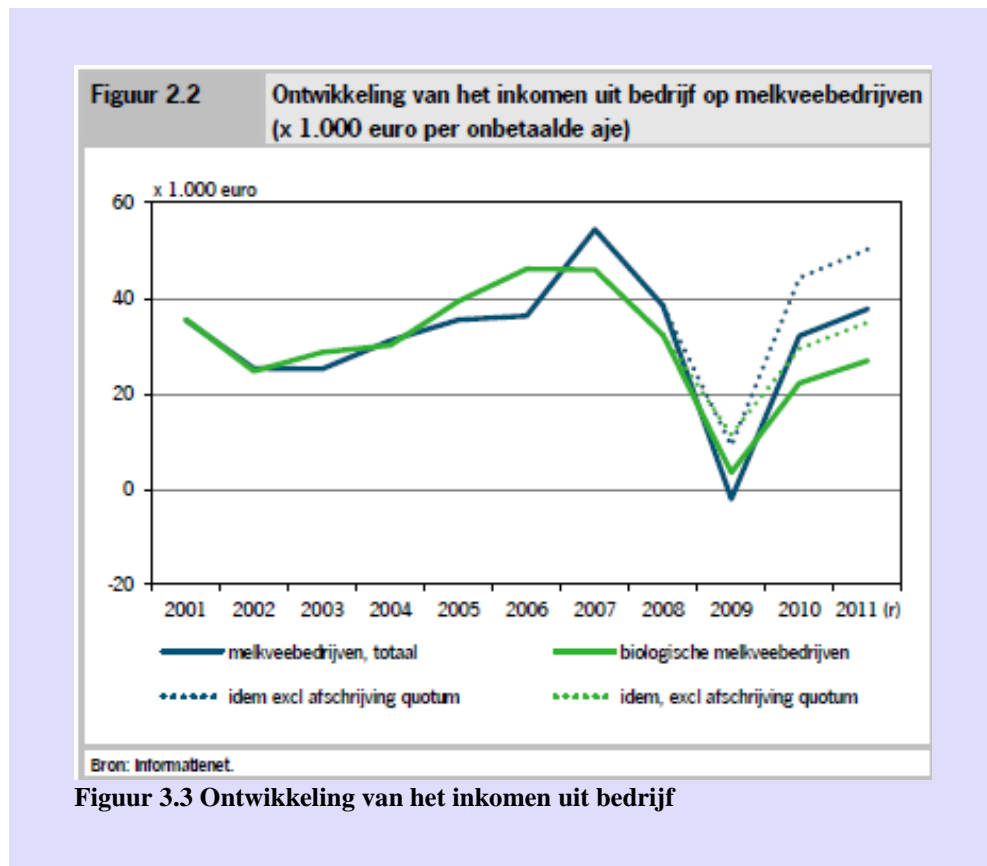
Bron: CBS-Landbouwtelling; bewerking LEI, gegevens 2011 zijn voorlopig.

Figuur 3.2 Ontwikkeling aantal melkveebedrijven en aantal melkkoeien

Regelgeving vanuit de overheid en stimulering vanuit de toe- en afnemende bedrijven is voor sommige bedrijven aanleiding het bedrijf te beëindigen. Om deze concurrentiestrijd te overleven, is investeren in kwaliteit (welzijn, hygiëne en diergezondheid) en kwantiteit (aantal dieren, soort melkstal) noodzakelijk. Door een toename van de hoeveelheid geproduceerde melk per koe en een toename van het melkquotum per bedrijf kunnen (vooral grotere) bedrijven blijven bestaan. Deze bedrijven kunnen een kostprijs realiseren die dicht bij de opbrengstprijs ligt. Zoals uit figuur 3.2 blijkt zet de schaalvergroting in de melkveehouderij door.

De afname van het aantal melkveebedrijven in Nederland is in 2011 kleiner dan in de voorliggende periode. In 2011 liep het aantal melkveebedrijven met 1,6% terug. Dit is ruim 1% minder dan het langjarig gemiddelde. Vergeleken met het jaar 2000 zijn er nu ruim 25% minder melkveebedrijven. Het totaal aantal bedrijven met melkvee daalde nog sterker, met meer dan een derde. De minder sterke daling wordt waarschijnlijk mede veroorzaakt door de hoge melkprijs in de voorliggende jaren. Door schaalvergroting nam het aantal koeien per bedrijf toe van circa 55 in 2000 naar ruim 80 in 2011. Daarnaast steeg de melkproductie per koe. De gemiddelde melkproductie per melkveebedrijf bedraagt in 2011 680.000 kg melk. Per bedrijf is naar verwachting in 2011 door schaalvergroting 2% meer melk geproduceerd dan in 2010.

De voerkosten nemen op bedrijfsniveau, na een geringe stijging in 2010, in 2011 met € 11.000,- toe door sterk gestegen prijzen. De totale voerkosten per koe zijn dan ook met 20% toegenomen. Het inkomen uit het bedrijf is dus toegenomen, vooral als gevolg van de hogere melkprijs. De kosten nemen echter ook toe, door met name het in prijs gestegen kracht- en ruwvoer. Op het gemiddelde melkveebedrijf zijn 1,5 onbetaalde aje (arbeidsjaareenheid) aanwezig. De ontwikkeling van het inkomen is in figuur 3.3 op de volgende pagina weergegeven.

Bij de ontwikkeling van het bedrijf van maatschap Reijerink – Klein Avink moet minimaal 15 tot 20 jaar vooruit gekeken worden. In dit tijdbestek moet een flinke groeistap gemaakt worden. Een verdubbeling van de huidige omvang van het bedrijf is dan een reële optie, mede gezien de trend van de afgelopen jaren. Met een dergelijke uitbreiding wordt de inkomenszekerheid vergroot: enerzijds door de toename van het aantal dieren, anderzijds door een duurzame en maatschappelijk gewenste productie. De wens van Reijerink – Klein Avink is het ontwikkelen van een duurzaam bedrijf, wat aansluit op de behoeften van het heden en dat het vermogen heeft om voor toekomstige generaties in behoeften te voorzien.

3.3. Gewenste situatie

Het voornemen van maatschap Reijerink – Klein Avink is om de ligboxenstal, die in 2006 in gebruik is genomen, uit te breiden in noordwestelijke richting. Uiteindelijk kunnen in de gehele stal 329 melkkoeien worden gehouden. Het streven is om te starten met de nieuwbouw nadat de periode van planvorming is afgerond. De nieuwe stal wordt circa 35 meter breed en circa 70 meter lang. De melkstal, hygiëneruimte en het tanklokaal in de bestaande stal blijven in gebruik. De goothoogte in het ontwerp wordt zodanig gekozen dat er voldoende frisse lucht in de stal kan worden gegarandeerd. Vroeger waren de stallen ter plaatse van de goot niet hoger dan 2 meter, daarbij werd vaak een opening gekozen van circa 300 mm met daarin ventilatiekleppen. Dit soort stallen werkte prima voor koeien met een productie van circa 6.000 liter per jaar. Door de toegenomen zorg en welzijn is de melkproductie gestegen naar gemiddeld 8.300 liter per koe in Nederland. Derhalve zijn de eisen die gesteld worden aan de ventilatie ook aangepast. Veel lucht is noodzakelijk voor een optimale productie.

Om de dieren beschutting te geven liggen ze in de winterperiode achter een muur met een hoogte van circa 1.200 mm. Daarboven wordt een opening gekozen van circa 2.500 mm. Deze opening is zo gekozen dat er altijd voldoende lucht, met een lage lichtsnelheid, de stal in kan stromen. Dit om tocht voor de koeien te voorkomen. De lucht verlaat de stal aan de andere zijde van de stal (dwarsventilatie) of verlaat de stal door de open nok in de punt van het dak (nokventilatie). De gekozen dakhelling dient minimaal 18 graden te bedragen om een geleidelijke luchtstroming in de stal te waarborgen. Deze 18 graden komt veelal ook overeen met de minimale dakhelling die in het bestemmingsplan staat vermeld.

In het ontwerp is tevens rekening gehouden met veel daglichttoetreding. Via een lichtnok en via de open zijgevels kan veel daglicht de stal binnenkomen. Daglicht is zowel voor de melkkoe als de ondernemer die in de stal werkt een vereiste om tot optimale resultaten te kunnen komen. Naast bovenstaande aspecten wordt in het nieuwe ontwerp veel aandacht besteed aan koecomfort. De maatvoering van de stal is veel ruimer dan 20 jaar geleden. Voor “koeverkeer” zijn ruime paden beschikbaar in de stal. Om te liggen krijgt de melkkoe veel ruimte tot haar beschikking in de ligbox. Op diverse manieren wordt het comfort verhoogd, onder andere door het plaatsen van koeborstels, meer en ruime drinkwater gelegenheden en het aanbieden van een comfortabel ligbed.

Tevens wordt in de nieuwe stal voldoende ruimte gereserveerd voor de hoogproductieve melkkoeien, droge koeien en drachtige vaarzen. De dieren in deze groepen worden grotendeels gehuisvest in ruime hokken voorzien van een dik pak stro (zie figuur 3.4). De melkkoeien die drachtig zijn en op het punt staan af te kalveren hebben extra zorg en aandacht nodig. Deze dieren worden ook na het afkalven in deze hokken gehouden, zodat ze weer volledig kunnen herstellen. Tevens worden strohokken gerealiseerd waar koeien gehuisvest kunnen worden die meer aandacht en zorg nodig hebben, omdat ze ziek of minder valide zijn. Het gescheiden huisvesten van deze groepen dieren heeft als voordeel dat elke groep apart kan worden gevoerd. Zo kunnen de voeders worden afgestemd op de behoeften van het dier. Bovengenoemde aspecten leiden tot een verbetering van het dierwelzijn.

Figuur 3.4 Huisvesting in een ruim hok met een dik pak stro

De dieren krijgen voorlopig de beschikking over weidegang. Niet alleen de overheid neemt het voortouw door het stellen van voorwaarden en het geven van financiële prikkels aan de agrarische sectoren. Ook de maatschappij stelt rechtstreeks eisen aan de agrarisch ondernemer over de door hen gewenste productiewijze. Een kenmerkend voorbeeld is de maatschappelijke roep om het behoud van weidegang. Diverse partijen in en rondom de melkveehouderijsector spelen hierop in. Koeien in de wei maakt de sector zichtbaar in het Nederlandse landschap. Overigens kan het vanwege regelgeving noodzakelijk zijn het beweiden in de toekomst te verminderen.

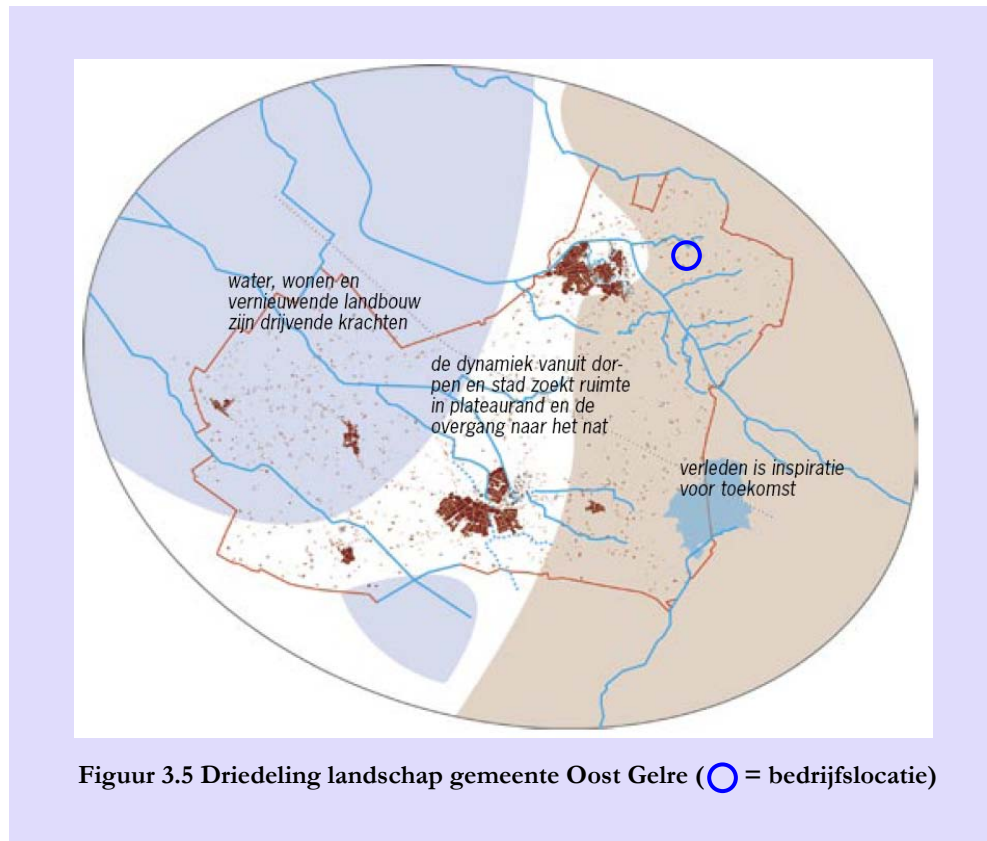
Uitbreiding van het aantal melkkoeien, betekent ook een toename van het jongvee (circa 230 stuks). De bestaande huisvesting voor het jongvee is verouderd. De maatvoering van de boxen is niet afgestemd op het hedendaagse dier. Daarnaast heeft de stal onvoldoende inhoud om te voldoen aan de ventilatie-eisen van tegenwoordig. Beide aspecten komen het welzijn van het jongvee niet ten goede. Om die reden wil de ondernemer in de toekomst investeren in nieuwe huisvesting voor het jongvee die voldoet aan de welzijnseisen van deze tijd.

Bovendien is een grotere werktuigenberging voor het opbergen van de machines noodzakelijk. Door de groei van de bedrijfsomvang worden grotere en moderne machines gebruikt. De bestaande werktuigenberging aan de zuidwestzijde van het perceel wordt met circa 12 meter verlengd. De uitbreiding in het aantal dieren brengt tenslotte met zich mee dat ook de opslagruimte voor voer en mest vergroot moet worden. Om de hiervoor benodigde oppervlakte binnen de perken te houden, worden de sleufsilos uitgevoerd met wanden hoger dan 2 meter. Dat betekent wel dat zij volgens het bestemmingsplan binnen het bouwvlak moeten worden opgenomen. De gewenste indeling van het perceel is weergegeven onder bijlage 2.

3.4. Landschappelijke inpassing

Bij de locatiekeuze van nieuwe ontwikkelingen moet de beeldkwaliteit in het oog worden gehouden. Herkenbaarheid en identiteit zijn belangrijke uitgangspunten. Nieuwe elementen en ontwikkelingen moeten aansluiten bij het bestaande karakter van de omgeving en mogen het bestaande landschap niet verstoren. Zij moeten zo worden ingebed dat ze een logisch onderdeel uitmaken van het landschap.

De gemeente Oost Gelre heeft het landschapsbeleid vastgelegd in het landschapsontwikkelingsplan “Groen licht voor het landschap”. De gemeente Oost Gelre ligt op de overgang van het Oost-Nederlands plateau in het oosten en het centrale lage, voorheen slecht ontwaterde deel van de Achterhoek, het nat. In de loop van de eeuwen zijn, op hogere zandruggen tussen het plateau en het nat, nederzettingen gesticht die zijn uitgegroeid tot de moderne dorpen Harreveld, Lichtenvoorde en Lievelede. Op de strategische plaats waar de Slinge het plateau af stroomt, is de stad Groenlo ontstaan. In die zone van drie dorpen en een stad ligt de belangrijkste infrastructuur. Zo kunnen in het huidige landschap drie zones onderscheiden worden: de zone van drie dorpen en een stad, tussen het plateau en het nat. De Groenlose Slinge voert het water van het plateau af en een reeks kleine beekjes ontspringt aan de westelijke rand van het plateau. Ze komen in westelijke richting uit in drie grote, grotendeels vergraven beken: de Veengoot, de Nieuwe/Baakse Beek en de Slinge. Zij ontwateren het agrarisch cultuurlandschap van Oost Gelre. Deze driedeling is in de huidige dynamiek in het landschap van Oost Gelre te herkennen (zie figuur 3.5 op de volgende pagina). Op het plateau en het nat is de dynamiek veelal kleinschaliger dan in de zone met de dorpen en de stad. Het vindt hier plaats vanuit de erven en de dorpen.

De bedrijfslocatie aan de Braakweg is gelegen op het plateau. Dit plateau maakt deel uit van een Nationaal landschap (zie paragraaf 2.2.1). Mede daarom is hier de historie een belangrijke inspiratiebron voor initiatieven. Binnen de drie zones onderscheidt het Landschapsontwikkelingsplan elf landschapsensembles, ieder met een eigen karakteristiek. De ligging van deze ensembles is gebaseerd op de wijze waarop mensen in het gebied het landschap beleven. Steeds is gekozen voor eenheden die mensen als hun landschap, hun leefomgeving, ervaren.

Op een kaart van 1850 is het gebied rondom de Braakweg een open onontgonnen gebied met heide en natte heide. Er liepen slechts enkele doorgaande wegen langs. Van noord naar zuid liepen de wegen van Eibergen naar de glooiingen van Meddo en van Borculo naar Groenlo. Vanuit Groenlo liep een weg naar het oosten via Zwillbrock naar Vreden in Duitsland. Pas in de twintigste eeuw is dit gebied ontgonnen. Daar is een tamelijk grootschalig en agrarisch ingericht landschap uit voortgekomen. In de erosiedalen in de plateaurand kwamen vanouds vennen en natte laagtes voor, die bij de ontginning werden ontwaterd door middel van de gegraven beken. De wegen die van de glooiingen langs de Slinge naar de oude doorgaande wegen werden aangelegd, functioneerden als ontginningsassen. De verkaveling is rechthoekig met om de honderd tot tweehonderd meter een erf. Min of meer haaks op die nieuwe wegen liepen nog veelal onverharde paden: een schoolpad en enkele kortsluitingen tussen de nieuwe wegen via erven. Het is een zacht glooiend gebied met regelmatig tamelijk grote open ruimtes. Het belangrijkste bodemgebruik in dit gebied is en blijft landbouw. De landbouw dient hier dan ook letterlijk de ruimte te krijgen op ruime percelen, waar mogelijk zonder belemmeringen. De natuur en het water welke door het gebied lopen, dienen vooral gekoppeld te worden.

Het doel is de landschappelijke en natuurlijke waarden in het gebied zoveel mogelijk te behouden. Om die reden wordt bij het ontwerp van de stal, wat ter beoordeling wordt voorgelegd aan de welstandscommissie, met een aantal aspecten rekening gehouden:

- De afzonderlijke gebouwen op een boerenerf dienen samen een herkenbare eenheid te vormen. Er is samenhang gewenst in architectuur tussen de bedrijfswoning en de bedrijfsbebouwing. Samen tonen ze de normen en voorkeuren van de ondernemer. De bebouwing wordt in schaal en karakter aangesloten op het omliggende landschap en op de stedenbouwkundige structuur.
- Alle stallen zijn in eenzelfde richting op het erf geplaatst. Ook de nieuwbouw wordt in deze richting geplaatst, haaks op de weg. De bebouwing is georiënteerd naar de openbare weg. Op deze wijze wordt eveneens aangesloten bij de bebouwingsstructuur op het bedrijf en in de omgeving.
- Uitgegaan wordt van een compacte bouwmassa van bedrijfsgebouwen en woning, waardoor de ruimte van het bouwvlak efficiënt benut wordt en er sprake is van zuinig ruimtegebruik.
- De stal betreft een eenvoudige, rechthoekige constructie. Er wordt gebruik gemaakt van 'natuurlijke', goed in het landschap passende, kleuren zoals groen en antraciet, overeenkomstig de bestaande bebouwing. De daken hebben een donkere antracietkleur (niet glimmend). De gevels worden uitgevoerd gelijkwaardig aan de bestaande gevels (metselwerk), zoals dit gebruikelijk is in de omgeving. Dit alles geeft een rustiger beeld op het terrein. Op deze wijze voegen de gebouwen zich in het landschap. Bovendien is dergelijke detaillering, kleur- en materiaalgebruik gebruikelijk en gewenst in de omgeving.

Maatschap Reijerink – Klein Avink wil ten behoeve van de uitbreiding investeren in verdere landschappelijke inpassing en natuurcompensatie. Op dit moment is er sprake van weinig grond binnen en rondom het bouwvlak. Wanneer de nieuwbouw gereed is, zal er onder andere langs de uitbreiding (aan de noordoostzijde) een hakhoutsingel worden aangebracht. Deze singel bestaat uit een gemengd plantsoen met zomereik, berk, hazelaar (allen 20%) en lijsterbes, Gelderse roos, vuilboom en liguster (allen 10% gemengd). Een compleet overzicht van de landschappelijke inpassing is als bijlage bij het bestemmingsplan gevoegd.

Door langs de nieuwbouw erfbeplanting aan te brengen, wordt het zicht van de nabijgelegen woningen op het bedrijf beperkt. Er is voor gekozen het bedrijf niet geheel 'weg te stoppen' achter bomen en struiken, aangezien daarmee de openheid van het gebied in het gedrang komt. Bovendien zorgt zicht op agrarische activiteiten voor begrip voor de landbouw in het landschap en is een stimulans voor zorgvuldig ruimtegebruik. Eén van de kernkwaliteiten van het gebied betreft de steilrandbeplanting langs de essen. Deze kernkwaliteit zal gestimuleerd worden door een hakhoutsingel langs de uitbreiding. Op deze wijze wordt getracht de gebiedseigen eigenschappen te behouden, te versterken en wordt er meer gevarieerde ruimte geboden aan de flora en fauna. De erfbeplanting biedt namelijk leefgebied, nestgelegenheid en voedsel voor planten en dieren. Langs de groenstrook zal een waterbuffer gerealiseerd worden (zie paragraaf 4.6.2) in de vorm van een zaksloot. Omdat de natuur in het gebied over het algemeen is afgestemd op natte omstandigheden, zijn beken en sloten goede dragers van de verbindingzones tussen het Oost-Nederlands Plateau en de IJssel en daarmee het hele rivierengebied. Ze zijn belangrijk in de verspreiding van de natuur. Ze transporteren zaden en kleine dieren en vormen aantrekkelijke leefgebieden voor tal van dieren: vissen, amfibieën, vlinders en libellen, maar ook vleermuizen en andere kleine zoogdieren.

4 Onderzoeken

4.1. Kenmerken van het gebied

4.1.1. Stedenbouwkundige waarde

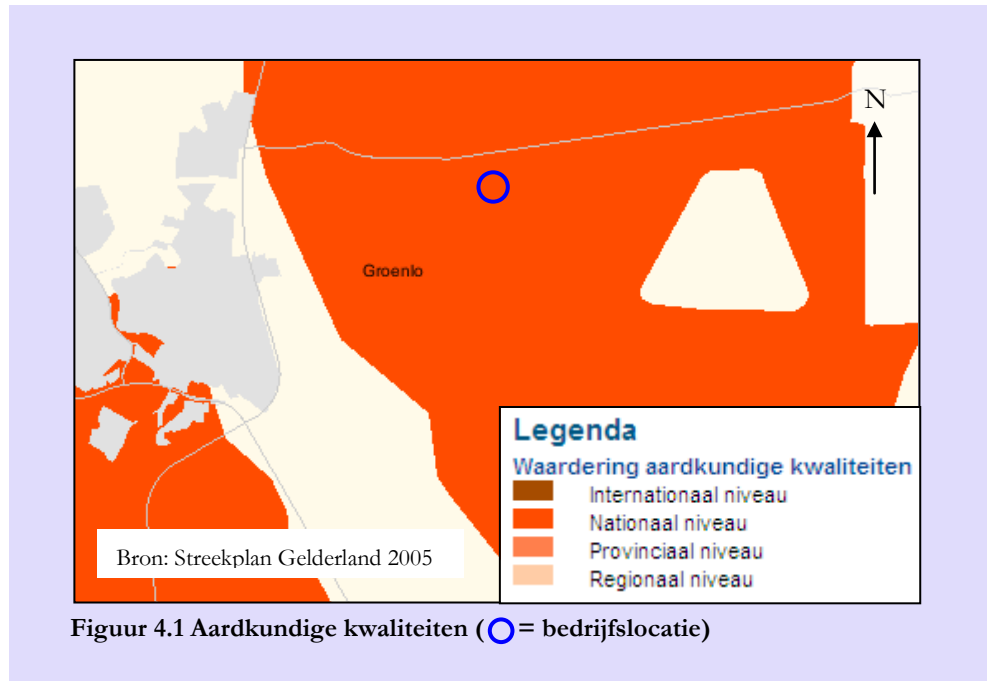
Het bedrijf van maatschap Reijerink – Klein Avink is gelegen in de Achterhoek. De Achterhoek is opgebouwd uit een unieke lappendeken van historisch gegroeide (agrarische) cultuurlandschappen. Deze lappendeken is ontstaan door de aardkundige ondergrond, de ontginningsvormen, sociale structuur en eigendomsverhoudingen. De cultuurlandschappen worden aan elkaar geregen door oost-west lopende beken en gegraven watergangen die hun weg zoeken van het hoger gelegen Winterswijk plateau (waar deze locatie is gelegen) naar de IJsselvallei. Hoewel veranderd door schaalvergroting en intensivering in de landbouw, rationalisering van de waterlopen en oprukkende verstedelijking is het cultuurlandschap in de Achterhoek nog relatief authentiek. Karakteristiek is de kleinschaligheid van het Achterhoekse landschap met zijn grote verwevenheid van natuur, landbouw, woningbouw, industrie en recreatie. Door de zeer lage bewoningsdichtheid blijft het landschap groen en ontspannen.

Overal in de Achterhoek wordt gewoond. Het landschap is bezaaid met (woon)boerderijen, buurtschappen en dorpen in een zeer lage dichtheid. De bewoonde plekken worden met elkaar verbonden door een diffuus en fijnmazig verkeersnetwerk van lokale en provinciale wegen zonder hiërarchische verschillen. Hoewel door de gunstige verkeersligging de afgelopen decennia kernen als Doetinchem, Groenlo, Lichtenvoorde, Aalten, Varsseveld en Winterswijk zich tot centra van (industriële) werkgelegenheid ontwikkelden, wat het groeitempo versnelde, is het ontbreken van grote steden nog steeds typerend voor de Achterhoek. De grote en kleine dorpen vormen het voor de Achterhoek zo kenmerkende buurten- en dorpenlandschap.

De uitbreiding van het bedrijf van maatschap Reijerink – Klein Avink aan de Braakweg vindt plaats in het buitengebied, op geruime afstand van de dorpskernen (ruim 1,5 km). De omgeving kenmerkt zich door de aanwezigheid van veelal grondgebonden agrarische bedrijven, waardoor sprake is van een open gebied. De bedrijven zijn dan ook op grote afstand van elkaar gelegen. De nieuwbouw van de ligboxenstal past goed binnen de huidige bebouwingsstructuur van dit gebied en daarmee in het beeld van de open ruimte. Ook is rekening gehouden met de opzet van het bedrijf. De situering, nokrichting, e.d. van de nieuwbouw komen overeen met die van de bestaande stal en de overige bebouwing op het perceel. De inpassing van het gebouw in de omgeving is toegelicht in paragraaf 3.3. De vormgeving en situering van de stal beïnvloeden de openheid van het gebied niet en de landschappelijke kernkwaliteiten worden behouden. In de nieuwe situatie zal groen aangeplant worden langs de nieuwbouw, waardoor de stal voor omwonenden geen zichtbeperking oplevert.

4.1.2. Aardkunde

Het bedrijf van maatschap Reijerink – Klein Avink is gelegen in een gebied met aardkundige kwaliteiten van nationaal niveau (zie figuur 4.1).

Gelderland heeft een rijke verscheidenheid aan bodems die samenhangen met de ondergrond waarop ze zijn ontstaan. Grofweg zijn de volgende regio's te onderscheiden:

- rivierengebied met kleibodems,
- stuwwallen van de Veluwe, het Rijk van Nijmegen en het Montferland, reliëfrijk met opgestuwde rivierafzettingen van voornamelijk zand,
- de Gelderse Vallei, oostelijke Veluweflank en de Achterhoek, licht hellend met dekzand,
- de Randmeerkust met natte veen- en kleibodems,
- het Oost-Nederlands Plateau met abrupte rand en diverse bodems.

De locatie ligt op het Oost-Nederlands Plateau. Dit gebied kent een uitgesproken reliëf. De hoogten reiken tot bijna veertig meter boven NAP. Het plateau wordt doorsneden door vele erosiedalen en door het grote glaciële dal (gletsjerrivier) dat van Zwillbrock naar het Vragenderveen en verder zuidelijk naar Bredevoort loopt. De venen zijn daarin goed te herkennen als vlakke gebieden. Onderdelen van het complex van bodem, ondergrond en reliëf hebben zulke kenmerkende of bijzondere kwaliteiten van regionaal belang, dat de provincie er extra aandacht voor vraagt. Overigens zijn de aardkundige kwaliteiten zo divers van karakter, dat er geen standaard richtlijnen te geven zijn. De kwaliteiten hangen veelal samen met cultuurhistorische en landschapsvisuele verschijnselen. Meer hierover is te vinden in de overige paragrafen van dit hoofdstuk. Gebieden met de hoogste combinatie waarde van deze verschijnselen zijn als waardevolle landschappen aangeduid. De locatie is dan ook gelegen in een waardevol landschap. In de voorgaande hoofdstukken is hier al nader op ingegaan.

4.1.3. Archeologie

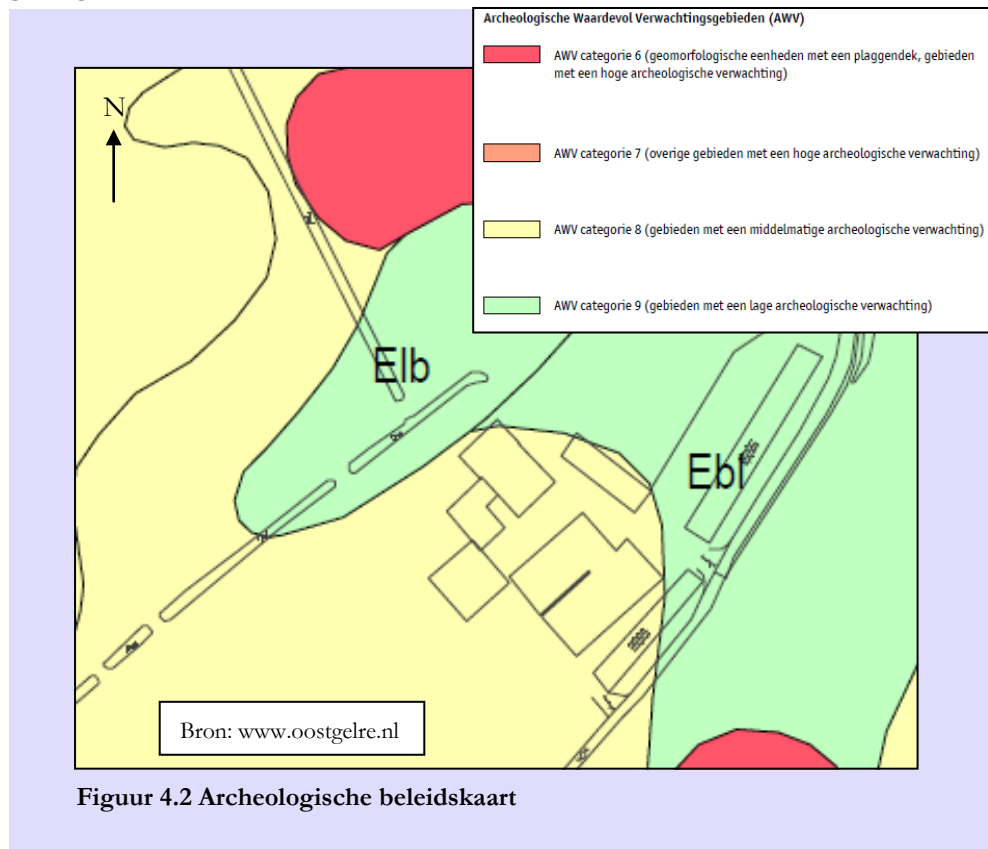
De eerste bewoning in het gebied vond plaats tijdens de jonge steentijd (omstreeks 2000 voor Christus). De vondsten duiden op bewoning door landbouwvolk dat door middel van brand het bos verwijderde en zo het land geschikt maakte voor akkerbouw. Archeologische vondsten zijn te verwachten op de hogere zandruggen in het natte gebied, omdat dit de plekken zijn die het eerst in gebruik zijn genomen voor bewoning. Tijdens de vroege ijzertijd werd het klimaat droger. Er traden zandverstuivingen op. Bovendien raakte de grond uitgeput. Daardoor verdween op veel plaatsen de bewoning, veelal tot na de Romeinse tijd, vaak zelfs tot na de middeleeuwen. In de vierde eeuw na Christus woonden in het gebied de Chamaven. Tijdens de grote volksverhuizingen werd hun plaats gedeeltelijk ingenomen door de Saksen.

De Saksische boeren hebben waarschijnlijk de hogere gronden ontgonnen, grotendeels dezelfde als in de ijzertijd. Toen de bevolking echter toenam, moest de productie geïntensiveerd worden. Daartoe werd bodemvruchtbaarheid geïmporteerd door het bouwland te bemesten met mest van de schapen en met plaggen. Zo vormden de heidevelden eeuwenlang de wingewesten voor de akkerbouwgronden (essen, kampen). Door deze bemesting werden de essen veelal geleidelijk opgehoogd. Aanvankelijk waren de akkers geconcentreerd op vruchtbare plaatsen, veelal op het plateau. Later verspreidde de landbouw zich over het gebied, waarbij ook veel kleinere en qua bodemvruchtbaarheid mindere gronden werden benut. Zo ontstond het karakteristieke Achterhoekse hoevelandschap met de verspreide boerderijen en essen of kampen.

Door de vergroting van het areaal akkers, moest ook het heideareaal toenemen om voldoende mest te krijgen. Zo verdween er steeds meer aaneengesloten bos. Omdat op veel plaatsen het landschap van nature echter niet zeer geschikt was voor landbouw, bleef er vrij veel bos over. Ook in de omwallingen van de percelen, die voor de komst van het prikkeldraad vooral uit stekelige, al dan niet gevlochten struiken en bomen bestonden, bleef in deze streken veel opgaand hout gespaard. Daarnaast waren er bomen rond de boerderijen en allerlei boerenbosjes, waaruit bouw- en geriefhout werd gehaald. Aan het einde van de achttiende eeuw heeft het landschap rondom Groenlo zich ontwikkeld tot agrarisch cultuurland.

Uitgangspunt voor het bestemmingsplan met betrekking tot archeologie is het veiligstellen van de aanwezige (en aangetoonde) en de te verwachten archeologische waarden. Conform het Verdrag van Valletta dient gestreefd te worden naar het behoud van archeologische resten in de archeologische verwachtingszones. Ter implementatie van het Verdrag van Malta in de Nederlandse wetgeving, is de Wet Archeologische Monumentenzorg opgesteld en in november 2007 in werking getreden. De kern van de nieuwe wet is dat wanneer de bodem wordt verstoord, de archeologische resten intact moeten blijven. De wet geeft aan dat archeologische belangen op een verantwoorde manier worden meegenomen in ruimtelijke plannen. Gemeenten dienen dus bij het opstellen van bestemmingsplannen rekening te houden met de in hun bodem aanwezige waarden en provincies hebben hierbij een toetsende rol.

Het bedrijf is volgens de archeologische beleidskaart van de gemeente Oost Gelre gelegen binnen een gebied met deels een hoge, deels een middelhoge en deels een lage verwachtingswaarde (zie onderstaande figuur 4.2). Dat betekent dat een archeologisch onderzoek noodzakelijk is. De rapportage is als bijlage bij het bestemmingsplan gevoegd.

De rapportage is beoordeeld door de regionaal archeoloog. Bij grondwerkzaamheden, in verband met nieuwbouw in het plangebied Braakweg 2 in Groenlo, worden mogelijk archeologische waarden verstoord. Daarom is door RAAP, in opdracht van Agra-Matic, een archeologisch vooronderzoek uitgevoerd om een gespecificeerde archeologische verwachting van het plangebied op te stellen en te toetsen. De resultaten van dit onderzoek zijn vastgelegd in een concept rapport. De beoordeling van het concept rapport stemt positief. Gebruik van het Normblad heeft geleid tot een helderder opbouw van het rapport rond de onderzoeksvragen met een betere argumentatie en interpretatie. De beoordeling van het concept rapport geeft geen aanleiding tot het maken van (inhoudelijke) opmerkingen. Het onderzoek is uitgevoerd conform het Normblad archeologisch vooronderzoek (versie 1.1), en de geldende normen en richtlijnen in de Kwaliteitsnorm Nederlandse Archeologie (KNA versie 3.2, protocol IVO). Op basis van de resultaten van het archeologisch vooronderzoek wordt voor het plangebied geen vervolgonderzoek geadviseerd. Met dit selectieadvies is door de gemeente Oost Gelre ingestemd.

4.2. Verkeer en parkeren

Het parkeren van alle voertuigen geschiedt op eigen terrein. Ten behoeve van de nieuwbouw van de stal en de werktuigenberging en de aanleg van sleufsilos zijn geen nieuwe parkeerplaatsen noodzakelijk. Rondom de nieuwbouw zal erfverharding worden aangebracht. De nieuwe bebouwing en de sleufsilos moeten bereikt kunnen worden voor de noodzakelijke aan- en afvoer. Bovendien worden op deze wijze de draaicirkels van de voertuigen die op het bedrijf moeten laden, lossen en parkeren op eigen terrein gerealiseerd. Voor de ontsluiting van het bedrijf wordt op dit moment gebruik gemaakt van drie inritten vanaf de Braakweg. Eén inrit wordt gebruikt voor privédoeleinden. De andere inritten worden gebruikt voor de agrarische bedrijfsdoeleinden, zoals de aan- en afvoer van dieren, de aanvoer van voer, de afvoer van mest. Op deze wijze ontstaat een veiligere situatie rondom de bedrijfswoning. Deze situatie zal na de uitbreiding van het bedrijf niet wijzigen.

Het bedrijf wordt verlaten via de Braakweg, een weg met voldoende breedte. Deze weg heeft naast een erfontsluitingsfunctie ook een ontsluitende/doorgaande functie. Het perceel is te bereiken zonder (kwetsbare) dorpskommen te doorsnijden. Na circa 2 km in (noord)westelijke richting sluit de Braakweg, via de Vredenseweg aan op de N18. Verkeerskundig leidt dit dus niet tot problemen. De geluidsbelasting als gevolg van de bij het bedrijf behorende verkeersbewegingen wordt toegelicht in de volgende paragraaf.

4.3. Geluidhinder

In de Wet geluidhinder (WGH) is vastgesteld dat, indien in het plangebied geluidgevoelige functies (zoals woningen) zijn voorzien binnen de invloedssfeer van (rail- en weg)verkeerslawaai, akoestisch onderzoek uitgevoerd dient te worden. Het onderhavige plan betreft echter het realiseren van een stal ten behoeve van het houden van rundvee en een werktuigenberging. Deze gebouwen kunnen niet aangemerkt worden als geluidgevoelig object in de zin van de Wet geluidhinder. Derhalve vormt het aspect geluidhinder geen belemmering voor de realisering van het onderhavige plan.

Als gevolg van de nieuwbouw wijzigt het aantal geluidsbronnen en verkeersbewegingen. Het gaat hier echter om vergelijkbare geluidsbronnen en bewegingen die reeds op het bedrijf aanwezig zijn c.q. plaatsvinden. Er is sprake van een toename in het aantal dieren. Dat betekent dat ook de transporten van voer, melk kadavers en mest toenemen. Er zal getracht worden vollere vrachtwagens te gebruiken, waardoor het aantal extra verkeersbewegingen beperkt wordt. Daarnaast zal er sprake zijn van wijziging van los- en laadplaatsen. Omdat de bewegingen verspreid over de week plaatsvinden en niet gelijktijdig met andere activiteiten, zal de invloed hiervan op de geluidsbelasting voor omwonenden gering zijn. Middels de omgevingsvergunning zal zeker gesteld worden dat geldende geluidsnormen niet worden overschreden.

4.4. Luchtkwaliteit

In de Wet Luchtkwaliteit 2007 worden eisen gesteld aan de kwaliteit van de lucht. Eén van de eisen is een maximumwaarde voor de hoeveelheid stof die zich in de lucht bevindt. Het Milieu- en Natuur Planbureau beschikt over kaarten met informatie over de luchtkwaliteit in Nederland. Deze gegevens dateren uit 2011. De achtergrondconcentratie van fijn stof (PM10) in de omgeving van Groenlo is circa 24,8 µg/m³. Volgens de wettelijke normen mag deze concentratie maximaal 40,0 µg/m³ bedragen.

De geproduceerde hoeveelheid fijn stof is afhankelijk van het aantal gehouden dieren en het toegepaste huisvestingssysteem. Op dit moment is de uitstoot van fijn stof (130 melk- en kalfkoeien en 89 stuks jongvee) 18,72 kg per jaar. Wanneer de nieuwe stal is gerealiseerd, wordt de totale uitstoot 47,56 kg per jaar (329 melk- en kalfkoeien en 230 stuks jongvee). Bij de aanvraag omgevingsvergunning wordt op basis van een gedetailleerde tekening en berekening bepaald dat aan de wettelijke norm wordt voldaan. Voor de beoordeling van de luchtkwaliteit wordt daar naar verwezen.

4.5. Bodem

In de Nederlandse Richtlijn Bodembescherming bedrijfsmatige activiteiten (NRB) is een lijst opgenomen met activiteiten die als bodembedreigend worden beschouwd. Zo worden bijvoorbeeld de opslag van dieselolie in een bovengrondse tank, de opslag van oliën in emballage, de opslag van ruwvoer en bijproducten (CCM) en de opslag van dierlijke meststoffen in een put/bassin op grond van de NRB als bodembedreigende activiteiten aangemerkt. In de omgevingsvergunning van het bedrijf worden gedragsregels en voorzieningen met het oog op de bescherming van de bodem voorgeschreven.

Op grond van artikel 8 van de Woningwet bevat de bouwverordening voorschriften omtrent het tegengaan van bouwen op verontreinigde bodem. Deze voorschriften hebben uitsluitend betrekking op bouwwerken waarin voortdurend of nagenoeg voortdurend mensen aanwezig zullen zijn. Voor de gewenste nieuwbouw is dit niet het geval. Het uitvoeren van een bodemonderzoek is voor de oprichting van deze bouwwerken dus niet relevant.

De bodem ter plaatse van het bedrijf is opgebouwd uit zandgrond. Ten behoeve van de nieuwbouw zullen graafwerkzaamheden plaatsvinden. De grond die hierbij vrijkomt, wordt elders op het perceel gebruikt om hoogteverschillen te vereffenen. Aangezien er sprake is van zandgrond, is het uitvoeren van sonderingen waarschijnlijk niet noodzakelijk. Voor de omgevingsvergunning zal het plan nader constructief worden onderbouwd.

4.6. Water

Het waterbeleid van Rijk en provincie is gericht op een veilig en goed bewoonbaar land met gezonde, duurzame watersystemen. Het voorkomen van afwenteling door het hanteren van de drietrapsstrategie “Vasthouden – Bergen – Afvoeren” staat hierbij centraal. Voor de waterkwaliteit is het uitgangspunt “stand still – step forward”. Watersysteembenadering en integraal waterbeheer dienen als handvaten voor het benutten van de natuurlijke veerkracht van een watersysteem.

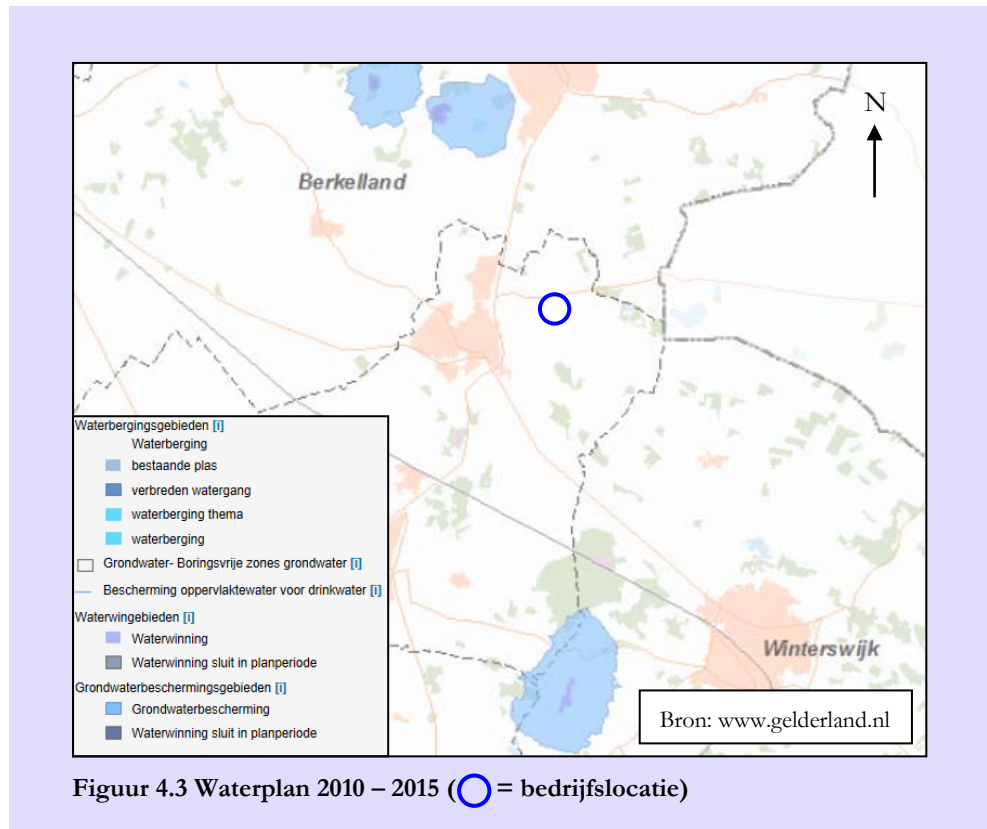
In het “Waterbeheersplan 2007-2010” heeft het waterschap Rijn en IJssel deze beleidsdoelstellingen uitgewerkt en vormgegeven voor zijn waterbeheer. Het waterschap streeft naar schoon water, levend water en functioneel water. Het watersysteem dient optimaal afgestemd te zijn op de ruimtelijke functies van een gebied. Aandachtspunten zijn het verbeteren van waterkwaliteit (terugdringen van oppervlaktewatervervuiling) en het voorkomen van wateroverlast. In zowel landelijk- als stedelijk gebied kunnen ruimtelijke ontwikkelingen een positief maar ook een negatief effect hebben op het watersysteem. In deze waterparagraaf worden de effecten van de ruimtelijke ontwikkeling per waterthema afgewogen (zie tabel 1 op de volgende pagina).

Tabel 1: Watertoetstabel met relevante en niet-relevante waterhuishoudkundige thema's

Thema	Toetsvraag	Relevant?
HOOFDTHEMA'S		
Veiligheid	1. Ligt in of nabij het plangebied een primaire of regionale waterkering? 2. Ligt in of nabij het plangebied een kade?	Nee Nee
Riolering en Afvalwaterketen	1. Is er toename van het afvalwater (DWA)? 2. Ligt in het plangebied een persleiding van WRIJ? 3. Ligt in of nabij het plangebied een RWZI van het waterschap?	Ja Nee Nee
Wateroverlast (oppervlaktewater)	1. Is er sprake van toename van het verhard oppervlak? 2. Zijn er kansen voor het afkoppelen van bestaand verhard oppervlak? 3. In of nabij het plangebied bevinden zich natte en laag gelegen gebieden, beekdalen, overstromingsvlaktes?	Ja Nee Nee
Grondwateroverlast	1. Is in het plangebied sprake van slecht doorlatende lagen in de ondergrond? 2. Bevindt het plangebied zich in de invloedzone van de Rijn of IJssel? 3. Is in het plangebied sprake van kwel? 4. Beoogt het plan dempen van slootjes of andere wateren?	Nee Nee Nee Nee
Oppervlaktewaterkwaliteit	1. Wordt vanuit het plangebied water op oppervlaktewater geloosd? 2. Ligt in of nabij het plangebied een HEN of SED water? 3. Ligt het plangebied geheel of gedeeltelijk in een Strategisch actiegebied?	Ja Nee Nee
Grondwaterkwaliteit	1. Ligt het plangebied in de beschermingszone van een drinkwateronttrekking?	Nee
Volksgezondheid	1. In of nabij het plangebied bevinden zich overstorten uit het gemengde of verbeterde gescheiden stelsel? 2. Bevinden zich, of komen er functies, in of nabij het plangebied die milieuhygiënische of verdrinkingsrisico's met zich meebrengen (zwemmen, spelen, tuinen aan water)?	Nee Nee
Verdroging	1. Bevindt het plangebied zich in of nabij beschermingszones voor natte natuur?	Nee
Natte natuur	1. Bevindt het plangebied zich in of nabij een natte EVZ? 2. Bevindt het plangebied zich in of nabij beschermingszones voor natte natuur?	Nee Nee
Inrichting en beheer	1. Bevinden zich in of nabij het plangebied wateren die in eigendom of beheer zijn bij het waterschap? 2. Heeft het plan herinrichting van watergangen tot doel?	Nee Nee
AANDACHTSTHEMA'S		
Recreatie	1. Bevinden zich in het plangebied watergangen en/of gronden in beheer van het waterschap waar actief recreatief medegebruik mogelijk wordt?	Nee
Cultuurhistorie	1. Zijn er cultuurhistorische waterobjecten in het plangebied aanwezig?	Nee

4.6.1. Beschrijving watersysteem

De hoogte van het maaiveld ligt gemiddeld op circa NAP + 32,2 meter. De bodem bestaat voornamelijk uit veldpodzolgronden, leemarm en zwak lemig fijn zand (Hn21). De gemiddeld hoogste grondwaterstand bedraagt < 40 cm beneden maaiveld. De gemiddeld laagste grondwaterstand bedraagt > 120 cm beneden maaiveld. De locatie is niet gelegen in een waterbergings-, grondwaterbeschermings- of waterwingebied (zie onderstaande figuur 4.3).

Figuur 4.3 Waterplan 2010 – 2015 (○ = bedrijfslocatie)

Het afvalwater neemt door de ontwikkelingen enigszins toe. Dit afvalwater zal gescheiden afgevoerd worden naar de mestkelder. Regenwater wordt niet afgevoerd via het riool en niet naar de mestkelder of een inlooppuit (zie paragraaf wateroverlast). Omdat het hemelwater vanaf de bebouwing en erfverharding niet in contact komt met bedrijfsprocessen, wordt dit afgevoerd naar de bodem. Het is de bedoeling dat zoveel mogelijk water vanaf de verharding in de bodem wegzakt en via het grondwater vertraagd wordt afgevoerd.

4.6.2. Wateroverlast

Op dit moment is er geen sprake van overlast van grondwater of oppervlaktewater in het plangebied. De realisatie van de nieuwbouw leidt tot een toename van verhardingen en bebouwing. Het oppervlak van de nieuwe bebouwing bedraagt circa 2.977 m². Verder is rondom de nieuwe bebouwing extra bestrating noodzakelijk (circa 1.825 m²). De oppervlakte van de nieuw aan te leggen sleufsilos is niet meegerekend, inclusief het gedeelte van de erfverharding voor de sleufsilos. Deze verharding wordt namelijk aangesloten op een opslagvoorziening voor perssappen en percolaat.

Om wateroverlast, kwantitatief en kwalitatief, nu en in de toekomst te voorkomen, wordt het regenwater niet afgevoerd naar het rioolstelsel maar volgens de trits vasthouden – bergen – afvoeren behandeld. Om overbelasting van het oppervlaktewatersysteem en plaatselijke wateroverlast van het hemelwater te voorkomen, moet extra ruimte gereserveerd worden voor het bufferen van regenwater waarmee de afvoerpiek wordt opgevangen.

Voor de toename aan verharding op het perceel is 192 m³ compenserende waterberging nodig, uitgaande van een maatgevende situatie (een regenbui van 40 mm) die eens in de 10 jaar voorkomt. In het plan is ruimte gereserveerd voor een 120 meter lange zaksloot langs de hakhoutsingel, aan de noordoostzijde van het perceel. Het profiel van deze watergang wordt zodanig dat er voldoende extra waterberging aanwezig is. De sloot wordt circa 3 meter breed (aan de bovenzijde), met een bodembreedte van circa 1 meter en een diepte van circa 1 meter. De sloot wordt middels een afvoer ø10 mm aangesloten op de kavelsloot aan de noordzijde van het perceel.

4.6.3. Oppervlaktewaterkwaliteit

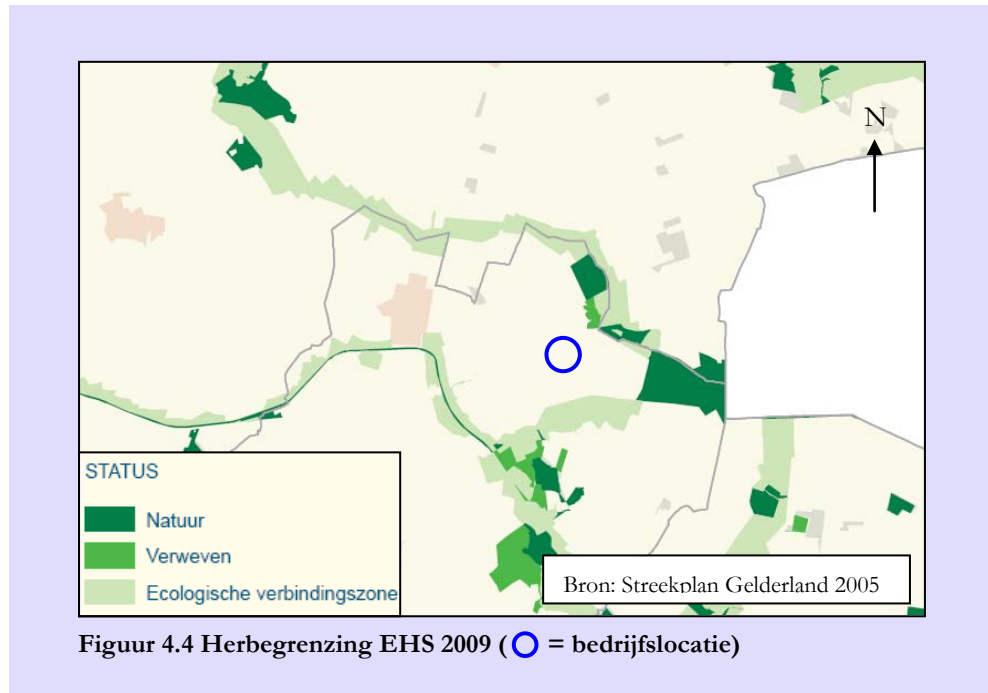
Vanuit het plangebied wordt hemelwater afgevoerd naar de bodem en uiteindelijk naar het oppervlaktewater (zie ook de 4.6.2). Het plan maakt geen functies mogelijk die tot extra belasting van de waterkwaliteit leiden. Daarnaast wordt vermeden dat hemelwater in contact komt met materialen die milieubelastende stoffen uitlogen. Deze materialen kunnen hiermee bodem en water(bodem) belasten. Zware metalen (bv. koper, zink, lood), mineralen, teer, bitumen of uitlogende verduurzamingsmiddelen kunnen hieronder worden verstaan. Voor veel van deze verontreinigende materialen zijn tegenwoordig goede milieuvriendelijke en duurzame alternatieven. De bouwwijze en onderhoudstechniek moeten emissievrij zijn.

Op dit moment wordt de verharding rondom de bedrijfsgebouwen regelmatig schoon gehouden. Daarmee wordt voorkomen dat hemelwater wat vanaf de verharding wordt afgevoerd naar de bodem, verontreinigd is. Deze werkwijze zal ook in de toekomst gehanteerd worden, wanneer de nieuwe erfverharding gerealiseerd is.

4.7. **Ecologie**

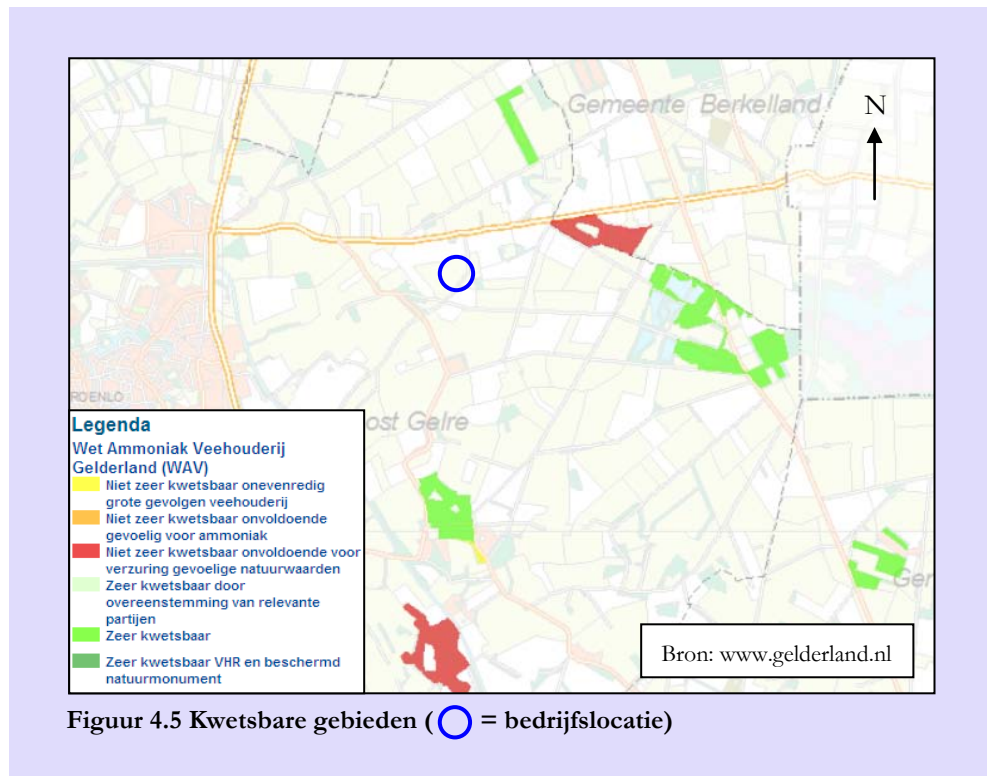
4.7.1. Gebiedsbescherming

In Gelderland is de Ecologische Hoofdstructuur (EHS) in aanleg: een samenhangend netwerk van kwalitatief hoogwaardige natuurgebieden en natuurlijke cultuurlandschappen. Door de vergroting van natuurgebieden, de ontwikkeling van nieuwe natuurgebieden en de aanleg van ecologische verbindingzones ontstaat het beoogde samenhangende netwerk. In de omgeving van het bedrijf zijn diverse natuurgebieden en ecologische verbindingzones gelegen (zie figuur 4.4 op de volgende pagina).

De EHS-natuur bestaat uit natuur- en bosgebieden en voor een klein deel ook uit agrarische cultuurgrond die omgezet zal worden in natuur (natuurontwikkelingsgebieden). EHS-verweving omvat landgoederen, landbouwgebieden met natuurwaarden en landbouwgebieden met een hoge dichtheid aan natuur- en bouselementen. Door natuurontwikkeling en agrarisch natuurbeheer wordt de natuurwaarde van de EHS-verweving als geheel versterkt. Soorten binnen de EHS-verweving zijn vaak gebonden aan een combinatie van natuur en cultuurgrond. Daarom is het geheel van natuur-, bos- en landschapselementen en het (agrarisch) cultuurlandschap waarin de elementen zijn ingebed, van belang voor de aanwezige en te ontwikkelen natuurwaarden. Binnen EHS-verweving speelt grondgebonden landbouw blijvend een belangrijke rol in het beheer van de cultuurgrond en de daarmee verweven natuurwaarden. Gezien de afstand van het bedrijf van maatschap Reijerink – Klein Avink tot deze gebieden wordt het functioneren van de EHS niet belemmerd.

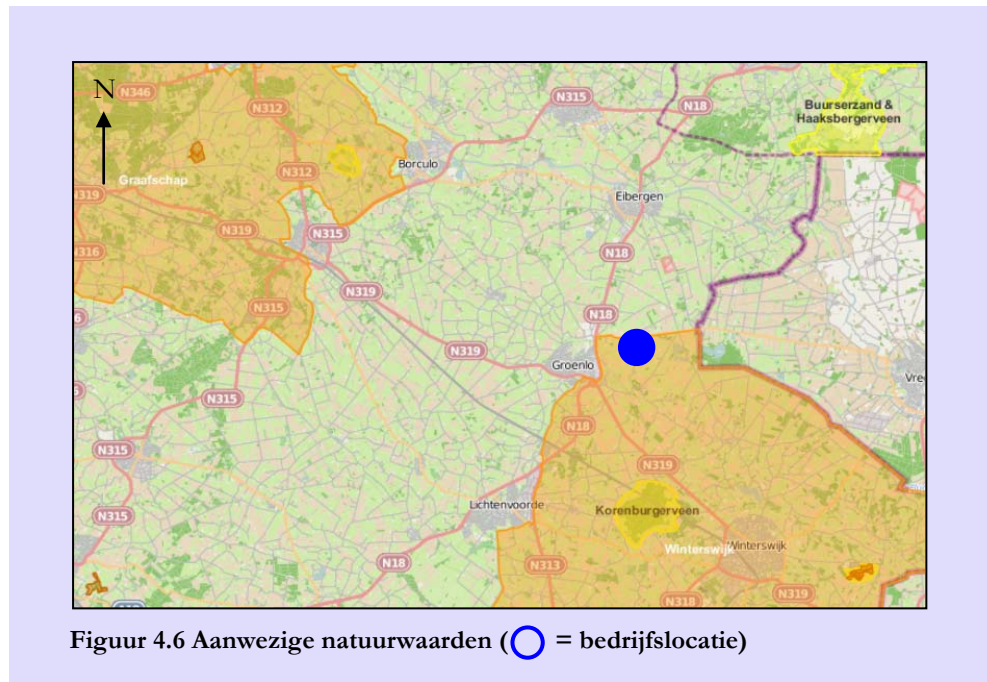
Zoals uit figuur 4.5 op de volgende pagina blijkt, zijn er in de directe omgeving van het bedrijf een aantal kwetsbare gebieden in het kader van de Wet Ammoniak en Veehouderij gelegen, die bescherming nodig hebben. Voor de kwetsbare gebieden geldt een beschermingszone van 250 meter. Het bedrijf van maatschap Reijerink – Klein Avink ligt ruim buiten een dergelijke beschermingszone. Dit betekent dat er geen sprake is van een nadelige invloed door het bedrijf op de ecologische situatie van een kwetsbaar gebied.

Nederland kreeg in 1967 voor het eerst een Natuurbeschermingswet. Deze wet maakte het mogelijk om natuurgebieden en soorten te beschermen. Op den duur voldeed de wet niet meer aan de eisen die internationale verdragen en Europese verordeningen stellen aan natuurbescherming. Daarom is in 1998 een nieuwe Natuurbeschermingswet gemaakt die alleen gericht is op gebiedsbescherming. De bescherming van soorten is geregeld in de Flora- en faunawet (zie paragraaf 4.7.2). De Natuurbeschermingswet 1998 is op 1 oktober 2005 gewijzigd. Sindsdien zijn de bepalingen vanuit de Europese Vogelrichtlijn en Habitatrichtlijn in de Natuurbeschermingswet verwerkt. Natura 2000-gebieden (Vogelrichtlijn- en Habitatrichtlijngebieden), beschermde natuurmonumenten en wetlands worden aangewezen en beschermd op grond van de Natuurbeschermingswet.

In de nabije omgeving van de bedrijfslocatie zijn geen wetlands gelegen. Wetlands zijn waterrijke gebieden, bijvoorbeeld moerassen of veengebieden. Deze natuurgebieden hebben belangrijke functies, onder andere voor trekvogels, vissen en andere waterdieren. Wetlands en de planten- en diersoorten die erin leven, worden beschermd door het Ramsar Verdrag uit 1971. Sinds de wijziging van de Natuurbeschermingswet valt de bescherming van wetlands onder deze wet. In de nabije omgeving van het bedrijf zijn eveneens geen Beschermd Natuurmonumenten gelegen. Dit zijn namelijk de donker oranje gekleurde gebiedjes in figuur 4.6 op de volgende pagina.

Op een afstand van circa 5,6 km ten zuiden van de bedrijfslocatie ligt een Natura 2000-gebied (habitatrichtlijngebied), namelijk het “Korenburgerveen” (zie de gele gebieden in onderstaande figuur 4.6).

In het Korenburgerveen is een natuurlijke overgang van hoogveen via laagveen naar de Schaarsbeek en naar het omringend zandlandschap aanwezig. Deze overgangen zijn - vanwege hun hoge en bijzondere soortenrijkdom - een van de belangrijkste kwaliteiten van het gebied. De natuurlijke overgangen tussen de typen zijn mede verantwoordelijk voor een rijke fauna. Ondanks de turfwinning is het hoogveengedeelte van het Korenburgerveen één van de meest kansrijke hoogveenrestanten in Nederland. In het gebied zijn daarom verschillende maatregelen genomen met het oog op herstel van hoogveenvorming. Het gebied maakt onderdeel uit van het parelsnoer van veengebieden op de Duits-Nederlandse grens. Het “Korenburgerveen” is in ontwerp gepubliceerd door de minister van LNV (nu EL&I) op 23 september 2009 en heeft van 24 september tot en met 4 november 2009 ter inzage gelegen. Het gebied is nog niet definitief aangewezen.

Op een afstand van ruim 10 km ten noordoosten, in de omgeving van Haaksbergen, ligt het “Buurserzand & Haaksbergerveen”, eveneens een Natura 2000-gebied (habitatrichtlijngebied). Dit gebied bestaat uit twee deelgebieden. Het Haaksbergerveen in het zuiden is een veenputtencomplex met goed ontwikkelde gradiënten naar het omliggende zand- en (basenrijk) leemlandschap. Door vernattingsmaatregelen in het verleden zijn de nog aanwezige, met hoogveenvegetatie begroeide veenpakketten veranderd in drijfzand, die qua vegetatie sterk lijken op moerasheiden. Er is een afwisseling van veenputten en dijkjes. Het Buurserzand in het noorden is een heidegebied op voormalig stuifzand. Er komen hier op uitgebreide schaal natte heidebegroeiingen voor met her en der zwakgebufferde vennen, afgewisseld met droge heide met jeneverbessstruweel. Het “Buurserzand & Haaksbergerveen” is door de minister van LNV (nu EL&I) op 8 januari 2007 gepubliceerd. De terinzagelegging duurde van 9 januari 2007 tot en met 19 februari 2007. Het is nog niet bekend wanneer het gebied definitief aangewezen wordt.

In dit geval is er ook sprake van natuur in de nabijheid, wat in Duitsland is gelegen (zie figuur 4.7). Op een afstand van circa 2,5 kilometer ligt het natuurgebied “Het Zwillbrocker Venn” of (minder gebruikelijk) “Zwilbroeks veen”. Dit is een natuurgebied aan de Nederlandse grens net ten noorden van Meddo, grenzend aan de Nederlandse gemeenten Berkelland en Winterswijk.

Figuur 4.7 Zwillbrocker Venn (○ = bedrijfslocatie)

Dit beschermde natuurgebied is een broedplaats voor meer dan honderd vogelsoorten. In het moerasgebied broedt de grootste binnenlandse kokmeeuwenkolonie van Duitsland, met 16.000 getelde meeuwen. Verder is het Zwillbrocker Venn het meest noordelijk gelegen broedgebied voor flamingo's in Europa. Meer dan veertig flamingo's houden zich in het gebied op.

Nederland kent twintig Nationale Landschappen. Deze gebieden hebben een unieke combinatie van cultuurhistorische en natuurlijke elementen. Daarmee vertellen ze het verhaal van het Nederlandse landschap. De Nationale Landschappen worden gekenmerkt door een bijzondere samenhang tussen landschapselementen als natuur, reliëf, grondgebruik en bebouwing. Door het aanwijzen van Nationale Landschappen wil de overheid het typische Nederlandse landschap behouden. Nationale Landschappen worden beschermd op grond van hun archeologisch of cultuurhistorisch waardevolle eigenschappen. Het bedrijf is gelegen in het Nationaal Landschap “Winterswijk” (zie licht oranje gebieden in figuur 4.6). De omgeving van Winterswijk is een coulissenlandschap. Houtwallen en wegbegroeiingen delen het landschap op in kleine, onregelmatige vlakken, die vaak als essen in gebruik zijn. Een vestingstadje als Groenlo verwijst naar de Tachtigjarige Oorlog. Dit aspect is in hoofdstuk 3 reeds aan de orde geweest.

Nationale Parken (natuurparken) zijn de meest waardevolle natuurgebieden van Nederland. In Nederland is een nationaal park een natuurgebied van ten minste duizend hectare, met een karakteristiek landschap en bijzondere planten en dieren. Het beheer van een nationaal park is gericht op natuurbehoud en -ontwikkeling, natuurgerichte recreatie, educatie en voorlichting, en op onderzoek. Naast natuurparken vormen ook kustgebieden en bosgebieden een belangrijk onderdeel van de Nederlandse natuur. De genoemde gebieden worden alleen beschermd wanneer zij tevens zijn aangewezen op grond van natuurbeschermende regelgeving. Het dichtstbijzijnde nationale park is de “Sallandse Heuvelrug” op circa 32 km van de bedrijfslocatie. Dit zal vanwege de grote afstand geen invloed hebben op het voornemen.

Door de nieuwbouw zal de ammoniakemissie van het bedrijf toenemen. Dit betekent dat de depositie van het bedrijf op de hiervoor genoemde gebieden zal toenemen. Daartoe wordt een vergunning ex. artikel 16 en 19d Natuurbeschermingswet 1998 aangevraagd. Overigens zal naar verwachting in 2012 het beleid ten aanzien van de bescherming van gebieden, die vallen onder de Natuurbeschermingswet, worden aangepast. Bij brief van december 2010 heeft de staatssecretaris van Economische zaken, Landbouw en Innovatie aan de Tweede Kamer laten weten de wetgeving te zullen aanpassen. In het plan voor natuurbescherming zal moeten worden beoordeeld welke flora en fauna aanwezig is en welke mate van bescherming noodzakelijk is. Tevens zullen beheersplannen voor de gebieden worden opgesteld. De te beschermen natuurwaarden zijn voor het grootste deel gelegen op niet voor verzuring gevoelige bodem, waardoor er geen schade zal ontstaan aan de flora en fauna in de omgeving van het bedrijf. De toekomstige wetgeving voor natuurbescherming zal naar verwachting geen wijziging betekenen voor onderhavig plan.

4.7.2. Soortbescherming

In de gemeente Oost Gelre ligt veel meer cultuurlandschap dan natuurgebied. Bovendien vormt dit landschap het raamwerk waarin die natuurgebieden liggen. Het cultuurlandschap is het leefgebied van veel zeldzame en bedreigde soorten. Vooral vogels en andere grote dieren hebben aan de relatief kleine natuurterreinen meestal niet voldoende als leefgebied voor een duurzame populatie. Het cultuurlandschap daaromheen functioneert vaak als voedsel- of doortrekgebied. Niettemin is de ecologische waarde van het cultuurlandschap in de tweede helft van de vorige eeuw sterk afgenomen door de bekende oorzaken: versnippering, vermessing en verdroging. Ook het verdwijnen van landschapselementen en het beheer van beken, sloten, greppels en bermen heeft daaraan bijgedragen. De beheerders van wegen en water, maar ook boeren en andere particulieren, hebben de laatste jaren echter veel meer aandacht gekregen voor de natuurwaarden van het gebied. Allerlei weinig algemene soorten gaan vooruit, bijvoorbeeld door natuurontwikkelingsinitiatieven.

Soortbescherming wordt gewaarborgd door de Flora- en Faunawet. Deze wet beschermt inheemse dier- en plantensoorten waarbij onderscheid wordt gemaakt in verschillende beschermingscategorieën. Voor alle activiteiten met een mogelijk effect op beschermde soorten is toetsing aan de Flora- en Faunawet noodzakelijk. Om locaties aan te duiden wordt in de ecologie veel gebruik gemaakt van een raster van kilometerhokken. Verspreidingsgegevens van dier- en plantensoorten worden veelal per kilometerhok gedocumenteerd. Het plangebied is gelegen in kilometerhok 241 – 451. In de Flora- en Faunawet wordt onderscheid gemaakt in drie tabellen beschermde soorten: tabel 1-soorten (niet bedreigd), tabel 2-soorten (beschermd) en tabel 3-soorten (strikt beschermd). Voor tabel 1-soorten geldt een vrijstelling bij ruimtelijke ontwikkelingen en bestendig beheer, onderhoud of gebruik. Uit de gegevens van het Natuurloket blijkt dat het gebied waarin het plangebied ligt slecht is onderzocht op het voorkomen van verschillende soortgroepen uit de drie beschermingscategorieën (zie figuur 4.8 op de volgende pagina). De gegevens benoemen geen tabel 1, 2 of 3-soorten, met een onderzoeksintensiteit 'goed'. Op basis van verschillende literatuurbronnen is nader bekeken welke soorten in of in de omgeving van het plangebied voorkomen. Op basis van habitateisen is een selectie gemaakt van de soorten die daadwerkelijk in of nabij de planlocatie verwacht worden.

Rapportage voor kilometerhok X:241 / Y:451								
Soortgroep	FF1*	FF23*	FF vogels	Hrl*	RL*	Volledigheid*	Detail*	Actualiteit*
Vaatplanten						slecht	-	1991-2007
Mossen						niet		1997-2007
Korstmossen						niet		1992-2007
Paddestoelen						niet		1992-2007
Zoogdieren						niet		1997-2007
Broedvogels						niet		1996-2007
Watervogels						matig	0%	96/97-06/07
Reptielen						niet		1992-2007
Amfibieën						niet		1992-2007
Vissen						niet		1992-2007
Dagvlinders						slecht		1998-2008
Nachtvlinders						niet		1980-2008
Libellen						niet		1993-2007
Sprinkhanen						niet		1993-2007
Overige ongewervelden						niet		1993-2007

Figuur 4.8 Beschermden soorten in kilometerhok X: 241 / Y:451

Flora

De natuur in Oost Gelre is bijna overal afhankelijk van het water. De tweede gemeenschappelijke factor in de natuur van Oost Gelre is voedselarmoede. Dit geldt met name voor hoogveen en heide. De voedselarme situatie van vooral de heideontginningen is vaak te herkennen aan de vegetatie in bermen, met soorten van heide en schrale graslanden. De berken langs de wegen zijn er eveneens een goede illustratie van. Het gaat hierbij niet om beschermde plantensoorten. De aanwezigheid van beschermde soorten is, gezien de habitateisen, ook niet te verwachten in het gebied.

Zoogdieren

Met name op het plateau is een redelijke reeënstand aanwezig. De ree is echter een tabel 1-soort waarvoor een vrijstelling geldt. Verder zitten er konijnen en hazen. Op grond van waarnemingen en de landschapsstructuur mag verder worden aangenomen dat kleine zoogdieren, zoals kleine marters, muizen en spitsmuizen vrij algemeen voorkomen. Het gaat hier echter niet om beschermde soorten. Ook van vleermuizen komen alleen de algemene soorten voor. Bovendien wordt de eekhoorn regelmatig gezien, uiteraard vooral in de bosrijke terreinen. De eekhoorn is overwegend gebonden aan oudere bossen met loof- en naaldbomen. Aangezien er op of in de nabijheid van de locatie geen uitgebreide oude bossen voorkomen, wordt een belangrijke functie van het plangebied voor de eekhoorn niet verwacht. De beoogde realisatie van de pluimveestal gaat daarom niet gepaard met een overtreding van een verbodsbepaling uit de Flora- en Faunawet. Een ontheffingsaanvraag is dus niet nodig.

Vogels

Vogels maken een belangrijk deel uit van de natuurwaarden van het cultuurlandschap. Vaste verblijfplaatsen en de functionele omgeving van een aantal specifieke vogelsoorten zijn jaarrond beschermd. Gedurende het broedseizoen zijn de nesten van alle broedvogels en de functionele omgeving van broedplaatsen beschermd. Het gebied waar de stal wordt gerealiseerd, is nu in gebruik als grasland. Hier kan dus sprake zijn van broedvogels, als de Kievit, patrijs, scholekster, veldleeuwerik en de wulp. Ook deze komen vooral in het jonge ontginningslandschap voor. Omdat ze niet kritisch zijn op de waterstand, hebben ze weinig te lijden gehad van verdroging. De provincie Gelderland heeft gebieden aangewezen die van belang zijn voor ganzen en weidevogels. Verder komen in het kleinschalig agrarisch cultuurlandschap diverse soorten broedvogels voor, waaronder de merel, koolmees, vink, spreeuw, fazant, ringmus, koekoek en de tortelduif. Bijzondere soorten van het agrarisch cultuurlandschap zijn de kerkuil en de steenuil. Nog dichterbij de mensen staat de groep van erfvogels: de boerenzwaluw, de huiszwaluw, de kauw, de witte kwikstaart en de zwarte roodstaart. Behalve de kauw nemen de soorten in deze groep allen min of meer sterk in aantal af. Dit hangt rechtstreeks samen met de teruggang van het aantal boerderijen waar nog geboerd wordt. Roofvogels broeden verspreid in het hele gebied. Het gaat om de boomvalk, torenvalk, buizerd, wespindief, havik en sperwer. Alleen de boomvalk gaat achteruit in aantal, de andere roofvogels zijn behoorlijk stabiel.

Door de geplande bouw zullen mogelijke broedgelegenheden, met name in het omringende grasland, verloren gaan. Bij de beoogde activiteiten zal hiermee rekening moeten worden gehouden. Op het moment dat er een broedende vogel in het plangebied aanwezig is, is het verboden deze te verstoren of te verwijderen. Het bouwrijp maken van de planlocatie zal daarom buiten het broedseizoen (maart – juli) moeten plaatsvinden. Wanneer aan deze voorwaarde voldaan wordt, zijn geen effecten te verwachten op vogels.

Reptielen en amfibieën

Gezien de plaatselijke biotoop en geïsoleerde ligging van het plangebied wordt de aanwezigheid van beschermde reptielen niet verwacht. Van de amfibieën komen de bruine kikker en de gewone pad algemeen voor. Ook de kleine watersalamander kan gevonden worden. Verder is de aanwezigheid van beschermde soorten niet te verwachten.

Vissen

Vissen worden op de locatie niet verwacht wegens het ontbreken van permanent watervoerende wateren.

Vlinders en andere insecten

Dagvlinders zijn belangrijke indicatoren van de kwaliteit van een gebied. In het agrarisch cultuurlandschap komen wel circa dertig meer algemene soorten voor, vooral in wegbermen en slootkanten. Deze landschapselementen zijn in het agrarisch cultuurlandschap de belangrijkste structurerende elementen, omdat er vaak bomen, struiken, ruigtes en gras voorkomen. Daarnaast zijn ze in het landschap belangrijke trekroutes voor de kwetsbare vlinders, die niet houden van grote vlaktes waar ze gemakkelijk weggeblazen kunnen worden. Vrij algemene soorten als de kleine vos en de dagpauwoog komen voor in het ontginningslandschap. Het zijn soorten van vrij voedselrijke, maar niettemin bloemrijke gebieden. Ze hebben de brandnetel als waardplant, de plant waarop ze eitjes leggen en waarop de rupsen foerageren. Vlinders reageren snel op nieuwe biotopen.

Op basis van verspreidingsgegevens worden binnen of nabij het plangebied geen beschermde dagvlinders verwacht. Gebleken is dat deze vlinders vooral in de natuurgebieden voorkomen. Ook het Natuurloket vermeld geen beschermde dagvlinders in het plangebied. Net als bij de vlinders komen ook van de sprinkhanen en de krekels de echt bijzondere soorten voor in de natuurgebieden. Daarnaast komen tal van meer gewone soorten voor in bermen en langs de sloten.

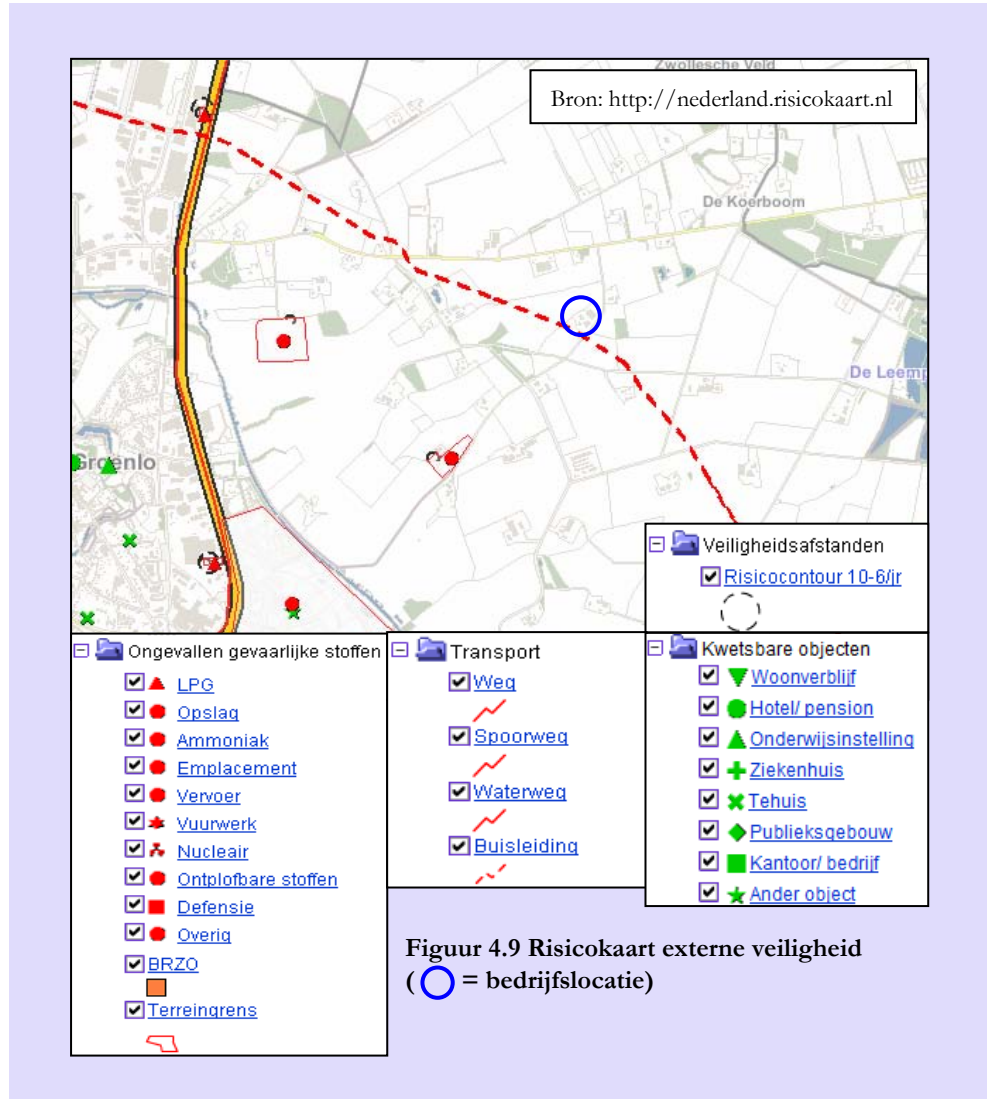
Uit het bovenstaande blijkt dat er geen soorten zijn waarvoor een negatief effect verwacht wordt door de bouw van de melkveestal. Wel geldt dat, zodra er een broedende vogel in het plangebied aanwezig is, het verboden is deze te verstoren of te verwijderen. Het is daarom noodzakelijk om grond- en bouwwerkzaamheden te starten buiten het broedseizoen van vogels (medio maart tot medio juli).

4.8. Externe veiligheid

Het externe veiligheidsbeleid in Nederland is gericht op het verminderen en beheersen van risico's van activiteiten voor de omgeving (mens en milieu). Het gaat hierbij om de risico's die verbonden zijn aan opslag, vervoer en gebruik van gevaarlijke stoffen. Op het bedrijf wordt dieselolie opgeslagen. De opslagvoorziening moet voldoen aan de eisen zoals gesteld in de PGS 30. Eventuele opslagvoorzieningen voor propaan moeten voldoen aan de eisen in het Activiteitenbesluit. Op het bedrijf worden tevens koudemiddelen toegepast. Dit gebeurt volgens de daarvoor geldende richtlijnen. Ter bestrijding van een beginnende brand zijn brandblusmiddelen aanwezig. Verder worden op het bedrijf geen gevaarlijke stoffen opgeslagen.

De Algemene Maatregel van Bestuur (AMvB) Besluit Externe Veiligheid Inrichtingen (BEVI) heeft tot doel de risico's te beperken die gerelateerd zijn aan externe veiligheid. Het BEVI legt grenswaarden vast die moeten worden toegepast bij het verlenen van vergunningen in relatie tot ruimtelijke ordening. Het Besluit bevat normen voor de toetsing of een risicovolle activiteit op een bepaalde plek mag plaatsvinden. Maar het Besluit bepaalt ook wat in de directe omgeving mag worden gebouwd. Daarnaast regelt het Besluit dat overheden moeten motiveren welk risico zij in de omgeving van risicovolle inrichtingen accepteren.

Vanuit de omgeving zijn er een aantal risico's, waar eventueel rekening mee gehouden dient te worden (zie figuur 4.9 op de volgende pagina). Op een afstand van circa 700 meter in zuidwestelijke richting ligt de dichtstbijzijnde risicolocatie. Deze locatie is aangeduid als 'Overig'. Deze categorie bevat bedrijven die niet als aparte categorie zijn benoemd, maar ook bedrijven waarbij de kans bestaat dat bij een ongeval gewonden en/of doden vallen buiten de terreingrens. De eindverantwoordelijke voor de omgevingsvergunning (meestal de gemeente) moet aangeven voor welke situaties dat geldt. De risico's van deze bedrijven zijn hetzelfde als die van andere risicovolle bedrijven die werken met ontplofbare, giftige of brandbare stoffen. Het gevaar ontstaat als met die gevaarlijke stoffen iets mis gaat. Afhankelijk van de soort stof kan er gevaar voor de gezondheid ontstaan voor degene die ermee in aanraking komt, of er komt brand of een ontploffing.

De risicolocaties hebben een risicocontour. Een risicocontour (ofwel plaatsgebonden risico) geeft aan hoe groot in de omgeving de overlijdenskans is door een ongeval met een risicobron: binnen de contour is het risico groter, buiten de contour is het risico kleiner. Het plaatsgebonden risico (PR) is de berekende kans per jaar, dat een persoon overlijdt als rechte reeks gevolg van een ongeval bij een risicobron, aangenomen dat hij op die plaats permanent en onbeschermd verblijft. Het plaatsgebonden risico wordt gebruikt bij de toetsing of een risicovolle activiteit op een bepaalde plek mag plaatsvinden en wat in de directe omgeving ervan gebouwd mag worden. De geldende regels zijn vastgelegd in het Besluit milieukwaliteitseisen Externe veiligheid inrichtingen en in de nota Risiconormering vervoer gevaarlijke stoffen. Bij een plaatsgebonden risico van 10-6 is de kans dat er daadwerkelijk een zwaar ongeval plaatsvindt 1 op de miljoen. Een PR van 10-6 wordt in de regels voor ruimtelijke ordening en externe veiligheid echter als een relatief hoog risico beschouwd. Bij een PR van 10-6 is de kans dat een persoon op die afstand van het ongeval daadwerkelijk overlijdt nog redelijk groot. Wegens dit soort relatief grote overlijdenskansen mogen er binnen de contour van 10-6 in principe geen kwetsbare objecten staan. De locatie van maatschap Reijerink – Klein Avink is echter op geruime afstand van de risicolocaties gelegen. Met het voorgenumen initiatief zal er geen kwetsbaar object binnen de risicocontour worden gerealiseerd.

Kwetsbare objecten zijn gebouwen waarin zich veel mensen kunnen bevinden of gebouwen waar niet-zelfredzame mensen aanwezig zijn (zieken, bejaarden, kinderen). Deze objecten staan op de risicokaart omdat ze extra aandacht verdienen wanneer het misgaat. Daarom worden kwetsbare objecten liever niet in de buurt van risicobronnen gebouwd. Aangezien het bedrijf van maatschap Reijerink – Klein Avink geen risicobron vormt, hoeft geen rekening gehouden te worden met deze kwetsbare objecten. Bovendien liggen deze objecten op voldoende afstand van de inrichting (> 1,5 km).

Langs de inrichtingsgrens (aan de zuidwestzijde) van het bedrijf liggen twee aardgastransportleidingen van de Gasunie. Tijdens het transport kunnen dingen mislopen waardoor de gevaarlijke lading kan ontbranden of exploderen of waardoor er bijvoorbeeld giftige gassen ontsnappen via een lek of breuk. In het algemeen geldt dat alleen die buisleidingroutes op de risicokaart vermeld staan waarvoor een kans op overlijden bestaat van 1 op 1 miljoen per jaar. Op 1 januari 2011 zijn het Besluit externe veiligheid buisleidingen (Bevb) en de bijbehorende Regeling externe veiligheid buisleidingen (Revb) in werking getreden. Het Bevb regelt onder andere welke veiligheidsafstanden moeten worden aangehouden rond buisleidingen met gevaarlijke stoffen. De normstelling is in lijn met het Besluit externe veiligheid inrichtingen (Bevi). Het buisleidingtracé, met een breedte van circa 25 meter, blijft gevrijwaard van bebouwing. De nieuwbouw is overigens op voldoende afstand gepland.

5 Uitvoerbaarheid

5.1. Economische uitvoerbaarheid

De betreffende grond voor de nieuwbouw is in eigendom van de aanvrager. Omdat de uitbreiding een particuliere ontwikkeling betreft, zijn hier voor de gemeente geen financiële consequenties aan verbonden. De ontwikkelingskosten worden geheel door de initiatiefnemer gedragen. De kosten welke door de gemeente gemaakt worden voor het voeren van de herziening van het bestemmingsplan zijn verrekend in de leges.

Het vergroten van het bouwvlak zorgt niet voor een beperking van de activiteiten uitgevoerd door (agrarische) bedrijven en burgerwoningen in de omgeving. Het ligt dan ook niet in de verwachting dat planschade optreedt. Indien het project wel aanleiding geeft tot uitkering van planschade (artikel 6.1 Wro) zullen de kosten worden doorberekend aan de verzoeker. Ten behoeve van het project is een anterieure overeenkomst inzake grondexploitatie en planschade afgesloten met verzoeker. Omdat het project niet voorziet in een bouwplan zoals bedoeld in artikel 6.2.1 van het Besluit ruimtelijke ordening hoeft voor de betrokken gronden geen exploitatieplan als bedoeld in artikel 6.12 Wro te worden vastgesteld. Burgemeester en wethouders achten het plan economisch uitvoerbaar.

5.2. Maatschappelijke uitvoerbaarheid

Het voorontwerpbestemmingsplan “Buitengebied herziening Braakweg 2 Groenlo” heeft met ingang van 28 juni 2013 gedurende 6 weken voor iedereen ter inzage gelegen, dus tot en met 8 augustus 2013. Tijdens de inzagetermijn zijn een aantal reacties ontvangen. Deze zijn verwoord in de “Notitie overleg- en inspraakreacties”, die als bijlage bij onderhavig bestemmingsplan is gevoegd.

Het voorontwerp is, ingevolge artikel 3.1.1. Besluit ruimtelijke ordening (Bro), toegezonden aan Gedeputeerde Staten van de provincie Gelderland, het Waterschap Rijn en IJssel, de Gasunie en de brandweer veiligheidsregio Noord- en Oost-Gelderland. Ook deze reacties zijn verwoord in de voornoemde notitie.

6 Conclusie

Maatschap E.H.M. Reijerink en R.A.M. Reijerink-Klein Avink is voornemens hun bedrijf aan de Braakweg 2 in Groenlo uit te breiden. Het plan is om de bestaande ligboxenstal uit te breiden in noordwestelijke richting en de nodige voer- en mestopslagen te realiseren. Tevens wordt de bestaande werktuigenberging aan de zuidwestzijde van het perceel verlengd. Om de gewenste ontwikkelingen mogelijk te maken, dient het bouwvlak vergroot te worden naar 2,0 hectare. Omdat dit niet past in het vigerende “Bestemmingsplan Buitengebied Oost Gelre 2011”, dient er een procedure om herziening bestemmingsplan te worden gevolgd. Daarbij dienen alle relevante milieu- en ruimtelijke aspecten te worden beoordeeld. Deze zijn verwoord in deze ruimtelijke onderbouwing.

De grond die nodig is voor de nieuwbouw, is in eigendom van de aanvrager. Vanuit provinciaal en gemeentelijk beleid zijn er geen bezwaren tegen deze uitbreiding. Ook in het kader van het reconstructieplan is een uitbreiding van het bouwvlak mogelijk. Dit is nader toegelicht in hoofdstuk 2. Ook ruimtelijk gezien zijn er geen bezwaren tegen de vergroting van het bouwvlak. Als gevolg van de uitbreiding zal de ammoniakemissie op deze locatie toenemen. Er is dus sprake van een toename van de ammoniakdepositie op Natura 2000-gebieden in de omgeving van de bedrijfslocatie aan de Braakweg 2. Daartoe wordt een vergunning ex. Artikel 16 en 19d Natuurbeschermingswet 1998 aangevraagd.

De milieuaspecten die in dit rapport genoemd worden en alle overige relevante milieuaspecten worden in de omgevingsvergunning beoordeeld. De kans is klein dat met de uitbreiding historische waarden worden geschaad. Het bedrijf is gelegen in een gebied met een lage archeologische verwachtingswaarde. Het uitvoeren van archeologisch onderzoek is dan ook niet noodzakelijk. Aan landschappelijke inpassing wordt invulling gegeven door een juiste plaatsing van de gebouwen, een gepast kleur- en materiaalgebruik en erfbeplanting.

Voorgaande afweging leidt tot de conclusie dat het vergroten van het bouwvlak op de locatie aan de Braakweg 2 te Groenlo met het oog op de ruimtelijke ordening goed inpasbaar is. Middels de omgevingsvergunning wordt zeker gesteld dat omwonenden geen hinder ondervinden van de voorgenomen uitbreiding en dat er geen milieuschade zal optreden.

Bijlage 1: Tekening huidige situatie

SITUATIE
 kadastrale gemeente: Eibergen
 sectie: A nr: 4063
 schaal: 1: 1000

	perceel
	bouwblok: ruimtelijkeplannen (0,95 ha)
	gasleiding volgens ruimtelijkeplannen
	infiltratie gebied
	bestaande gebouwen
	nieuwbouw
	toekomstige nieuwbouw
	bedrijfswoning
	omliggende bebouwing
	erfverharding
	erfbeplanting

Bouwblok Ruimtelijkeplannen

E. Reijerink
 Braakweg 2
 7142 HW Groenlo

projectadviseur D Heideman
 getekend 19 juli 2012
 datum

projectno. 631105
 bladnr. S2

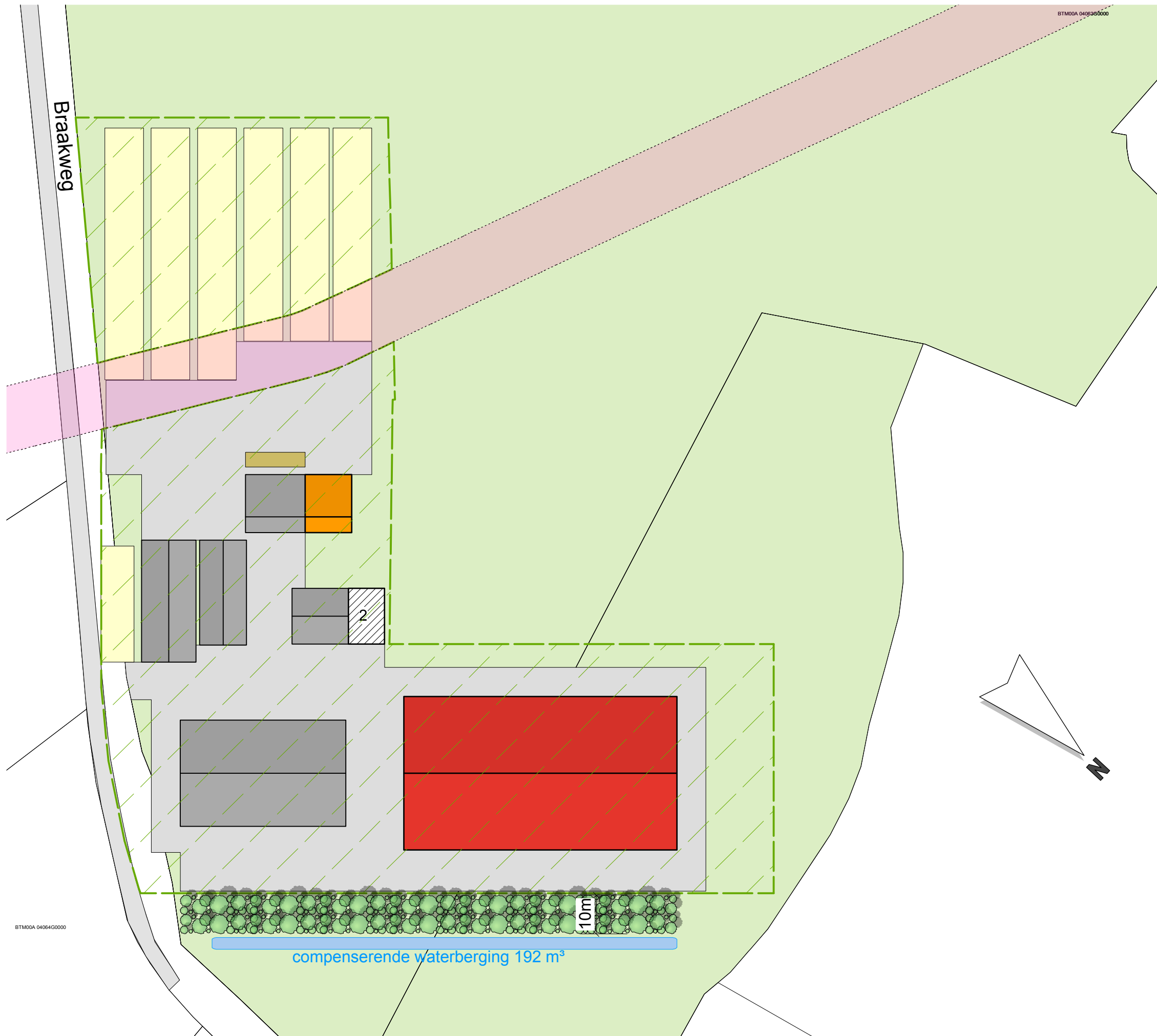
schaal 1: 1000
 formaat A3

BOUW MILIEU ADVIES

Postbus 396, 6710 BJEde tel. 0318-675400 fax 0318-675409

Bijlage 2: Tekening gewenste situatie

SITUATIE

kadastrale gemeente: Eibergen
 sectie: A nr: 4063
 schaal: 1 : 1000

- perceel
- bouwvlak gewenst; 2,0 ha
- zone - gasleiding
- water
- gebouw bestaand
- gebouw nieuw
- gebouw toekomstig
- bedrijfswoning
- erfverharding
- sleufsilo of kuilplaat bestaand
- hakhoutsingel

adviseur D. Heideman
 getekend MR
 datum 21 november 2013
 wijz. a
 b
 c
 schaal 1 : 1000
 formaat A3
 projectno. bladnr.

E. Reijerink
 Braakweg 2
 7142 HW Groenlo

631105

Si-1

Postbus 396
 6710 BJ Ede
 Tel. 0318 - 675 400
 E. info@agra-matic.nl

